

רשומות

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

31 במרס 2008

380

כ"ד באדר ב' התשס"ח

עמוד

520 הצעת חוק להגנה על עדים, התשס"ח-2008

הצעת חוק להגנה על עדים, התשס"ח-2008

פרק א': פרשנות

הגדרות

1. בחוק זה –

"בן משפחה" – בן זוגו של עד אף אם אינו נשוי לו, ילדו, ילדו של בן הזוג, הורה, הורה של הורה, אח או אחות, אח או אחות חורגים, ילדיהם של כל אחד מאלה ובן זוגו של כל אחד מאלה, אף אם אינו נשוי לו;

דבריו הסבר

חקירה מסוים ובכפוף למגבלותיה, וזאת, בהעדר תקציבים ייעודיים משמעותיים או משאבי כוח אדם מתאימים, המוקצים לטיפול בנושא זה ולהתמקצעות בו. מצב זה מקשה ביותר על מתן הגנה אפקטיבית לעדים מאוימים באופן המותאם לרמת האיום המופנה כלפיהם, ובאופן שיש בו כדי להבטיח הן את הגנתו המיטבית של העד והן את שיתוף הפעולה המלא שלו עם רשויות האכיפה.

לאחר בחינת החלופות השונות להתמודדות עם הבעיה ולגיבוש פתרון אפקטיבי, המליצה ועדת לדור כאמור, על הקמת רשות להגנה על עדים בישראל, וזאת לצד מכלול תיקוני חקיקה ונהלים אשר יסייעו בצמצום האיום הנשקף לעדים ובהגברת ביטחונם. על פי המלצות הוועדה, תוקם רשות עצמאית, נפרדת ממשטרת ישראל, אשר תעסוק בהגנתם ובאבטחתם של מספר מצומצם של עדים מאוימים – עדי מדינה ועדים אחרים (כ-20 עדים בשנה), אשר הערכת הסכנה הנשקפת להם היא גבוהה מאוד, ואשר עדותם ניתנה בעיקר במסגרת חקירות פליליות בעבירות של פשיעה חמורה ומאורגנת, בתיקים בעלי רמת חומרה מיוחדת או בתיקים אשר האינטרס הציבורי שבניהולם גבוה במיוחד, ואשר בשל טיב הסכנה הנשקפת להם נדרש להתאים להם "סל הגנה" ייחודי, החורג מיכולותיה של משטרת ישראל בתחום זה.

לצד הקמתה של הרשות, המליצה ועדת לדור כי משטרת ישראל תמשיך לספק הגנה לכלל העדים המאוימים אשר אינם מתאימים להגנה ביד הרשות. הגנה זו תיעשה בהתאם לתורה מקצועית רחבה וכוללת (להלן – התורה המקצועית), אשר על פיה ייקבעו קריטריונים ונהלים רוחביים להתמודדות מקצועית ויעילה עם הנושא, והיא תלווה בהקצאה של תקציבים מתאימים – לצורך הגברת יכולותיה של המשטרה בתחום זה, לצורך העמדת הכלים המקצועיים הנדרשים לביצוע מטלה זו ברמה המתחייבת, וכדי לאפשר העמדת כוח אדם מיומן ומקצועי, האמון על תחום האבטחה וההגנה על עדים לביצוע משימות האבטחה הכרוכות בכך.

המלצות ועדת לדור אומצו על ידי הממשלה בהחלטת ממשלה מס' 4619 מיום א' בטבת התשס"ו (1 בינואר 2006), בה הוחלט על הקמתה של הרשות להגנה על עדים. עוד הוגדרו בהחלטת הממשלה תפקידיה העיקריים של

כללי בשנת 2002 מינו פרקליטת המדינה ומפק"ל המשטרה, צוות בין-משרדי בראשות פרקליט מחוז ירושלים דאז, עו"ד משה לדור, לבחינת המצב הקיים בישראל בנושא הגנת עדים, ולגיבוש הצעות להיערכות כוללת בנושא בעזרת מודל ישראלי המתאים לצרכים ולאיומים המקומיים (להלן – ועדת לדור). זאת, נוכח "בעיות חוזרות ונשנות באבטחת עדי מדינה מאוימים ועדים אחרים, ונוכח חשיבות הנושא לאכיפת החוק", כלשון כתב המינוי.

בחודש ספטמבר 2004 הוגש דוח ועדת לדור, ובו נסקרו המצב הקיים בישראל בתחום ההגנה על עדים והמלצות הוועדה להתמודדות עם תופעת האיום על עדים, על ידי מגוון פעולות – ובכללן תיקוני חקיקה ושינויי נהלים בנושאים שונים, ובפרט על ידי הקמת רשות להגנה על עדים בישראל.

על פי ממצאי ועדת לדור, תופעת האיום על עדים בישראל כיום היא תופעה נפוצה ורחבת היקף, אשר אף הולכת ומתפשטת, במיוחד בשל התרחבות תופעת הפשע המאורגן, והתבססות שיטות הפעולה האופייניות למגננונים עברייניים אלה. קיים קושי מובהק בהערכת היקפה הממשי של התופעה, הן בשל האפקטיביות של האיום, המונע על פי רוב מן העד לדווח על האיום שהופנה כלפיו, והן משום שהאיומים נעשים לעתים באופן מרומוז או משתמע, אשר קשה להוכיחם או להתמודד עמם בכלים המשפטיים המקובלים. עם זאת, השלכותיה של התופעה ניכרות היטב בכל ענפי מערכת אכיפת החוק, ומתבטאות בקושי הקיים באיתור ובהשגת שיתוף פעולה של עדים פוטנציאליים, הן בתיקים שעניינם עבירות "קלות", והן בתיקים מורכבים העוסקים בפשיעה חמורה ומאורגנת. מובן כי קושי זה פוגע פגיעה קשה ביכולתה של מערכת אכיפת החוק בהבאת עבריינים לדין ובניהול ההליך נגדם.

לאחר בחינת אופן ההתמודדות עם תופעת האיום על עדים על ידי ועדת לדור, נמצא כי כיום אין בידו משטרת ישראל כלים מספקים להתמודדות ראויה עם התופעה, ברמה הנדרשת. ככלל, נמצא כי הטיפול וההגנה על עדים מאוימים נעשה באופן פרטני, התלוי בכל מקרה ומקרה ביכולותיה ובמשאביה של היחידה המטפלת בתיק

"ועדת ההיגוי" – ועדת היגוי שהוקמה לפי סעיף 9;

"חוק מרשם האוכלוסין" – חוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965¹;

"חוק שירות המדינה (משמעת)" – חוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963²;

"ילד" – לרבות ילד חורג;

"סיווג ביטחוני", "התאמה ביטחונית" – כמשמעותם לפי חוק שירות הביטחון הכללי,

התשס"ב-2002³;

"עד" – מי שמסר מידע לרשות המוסמכת לחקור עבירות על פי דין, וכל אדם שניתן פעולה או הסכים לשתף פעולה עם רשות כאמור או עם רשויות התביעה, במסגרת חקירת עבירה או הבאה לדין של חשוד בביצוע עבירה;

"עד מאוים" – עד אשר על פי הערכה מקצועית של משטרת ישראל (להלן – המשטרה), נתון או עלול להיות נתון לאיום על חייו, שלומו או בריאותו, שלו או של בן משפחתו, בקשר עם היותו עד;

"עד מוגן" – עד מאוים שנכלל בתכנית הגנה, לרבות בן משפחה של עד כאמור שנבקע כי ייכלל בתכנית הגנה;

ד ב ר י ה ס ב ר

של העד המאויים (בין קרבה הנובעת מנישואים ובין שאינה כזו), שגם להם נשקפת סכנה בשל קרבתם לעד.

להגדרה "עד" –

הגדרת "עד" בהקשר של הגנה על עדים, היא הגדרה רחבה הכוללת אנשים אשר שיתפו פעולה או הסכימו לשתף פעולה עם רשות המוסמכת לחקור עבירות או עם רשויות התביעה, בדרכים שונות, ובכלל זה מודיעים וסוכנים משטריים ועדי מדינה. כל אלו עשויים להיות מאוימים כתוצאה משיתוף הפעולה שלהם עם רשויות האכיפה, וזאת, הן במטרה למנוע את העדתם, והן במטרה להרתיע בעתיד משתפי פעולה פוטנציאליים, בעיקר בקרב ארגוני פשיעה.

להגדרה "עד מאוים" –

כל עד כאמור, אשר על פי הערכה מקצועית של המשטרה נשקפת או עלולה להיות נשקפת לו סכנה כתוצאה מנכונותו לשתף פעולה עם רשויות האכיפה, עשוי להיות מוגדר כ"עד מאוים", ולהיחשב כמועמד אפשרי להצטרפות לתכנית להגנת עדים, בהתאם לנסיבות המקרה, למאפייניו האישיים ולתורה המקצועית.

להגדרה "עד מוגן" –

"עד מוגן" הוא עד מאוים אשר בהתאם להליכים שנבקעו בחוק המוצע, נכלל בתכנית הגנה של הרשות להגנה על עדים, וכן, בכפוף להוראות החוק, גם בן משפחה של עד שהוחלט לכלול אותו בתכנית הגנה.

הרשות, בתחום אבטחתם של עדים מאוימים ברמת הסיכון הגבוהה ביותר ובתחום פיתוח הידע והכלים בנושא ההגנה על עדים בהיבט הרחב שלו. כמו כן, התייחסה החלטת הממשלה להקמתה של ועדת היגוי שתלווה את עבודת הרשות, להגנת עדים שלא ייכללו בתכנית הגנה של הרשות בידי משטרת ישראל, ולהטבת תנאי כליאה של עדים מאוימים המוחזקים במשמורת חוקית.

הצעת חוק זו מבקשת ליצור את המסגרת להקמתה ולפעולתה של הרשות להגנה על עדים, בהתאם למתווה שנקבע בהחלטת הממשלה האמורה ובהתאם לצרכים המבצעיים והארגוניים אשר לובנו במהלך ההיערכות להקמת הרשות.

הנושאים העיקריים המוסדרים בהצעת החוק הם:

– המבנה הארגוני של הרשות להגנה על עדים, מינוי מנהל הרשות ועובדיה, וכן העסקת מאבטחים על ידה ושכירת שירותי אבטחה בהתאם לצורך;

– הקמת ועדת היגוי שתלווה את עבודת הרשות, והגדרת תפקידיה;

– מנגנון הפניית עד לטיפול הרשות וקבלתו, גיבוש תכנית הגנה בעבורו וסיום תכנית הגנה, ובכלל זה שיקום העד וסיוע להשתלבותו בקהילה;

– הגנת עדים בידי המשטרה ושירות בתי הסוהר;

– תיקוני חקיקה עקיפים, בעניינים הנוגעים לפעילות הרשות.

סעיף 1 להגדרה "בן משפחה" –

"בן משפחה" מוגדר בהצעת החוק באופן רחב,

זאת במטרה לאפשר לכלול בתכנית ההגנה את מגוון קרובי

¹ ס"ח התשכ"ה, עמ' 270.

² ס"ח התשכ"ג, עמ' 50.

³ ס"ח התשס"ב, עמ' 179.

"הפרקליט הממונה" – פרקליט בכיר מפרקליטות המדינה, שמונה בידי פרקליט המדינה לעניין חוק זה;

"קצין המשטרה" – ראש אגף החקירות והמודיעין במשטרה;

"הרשות" – הרשות להגנה על עדים;

"השר" – השר לביטחון הפנים;

"תכנית הגנה" – תכנית של הרשות להגנה על עד, לפי פרק ג'.

פרק ב': הרשות להגנה על עדים

סימן א': ארגון וניהול

2. (א) מוקמת בזה במשרד לביטחון הפנים, הרשות להגנה על עדים. הקמת הרשות ותפקידיה

(ב) תפקידי הרשות הם:

- (1) לספק הגנה לעדים מוגנים בהתאם לתכנית ההגנה שנקבעה בעבורם;
- (2) לפתח, בהתייעצות עם המשטרה, תורה מקצועית כוללת להגנה על עדים מאוימים (בחוק זה – התורה המקצועית). לרבות אמות מידה להערכת הסיכון הנשקף להם, וכן שיטות ואמצעים להגנה על עדים מאוימים ועל בני משפחותיהם לפי הצורך;
- (3) לקבוע, יחד עם המשטרה, נוהלי שיתוף פעולה לעניין אבטחת עדים מאוימים וחלוקת האחריות להגנה על עדים כאמור בין המשטרה לבין הרשות וכן הגדרת רמות אבטחה שונות לעדים מוגנים לעומת עדים מאוימים שלא נכללו בתכנית הגנה של הרשות (בחוק זה – נוהלי שיתוף הפעולה);
- (4) לפעול, בשיתוף עם ועדת ההיגוי והמשטרה, להגברת ביטחונם של עדים, לחיזוק החובה האזרחית של שיתוף פעולה וסיוע לרשויות אכיפת החוק בגילוי עבריינים והבאתם לדין, ולקידום יוזמות חקיקה והסדרים הנדרשים לצורך המטרות האמורות;
- (5) לקדם, בתיאום עם משרדי הממשלה הנוגעים בדבר, שיתוף פעולה עם מדינות אחרות או רשויות מוסמכות זרות בתחום ההגנה על עדים, ובכלל זה ליוזם ולסייע ככל הנדרש בקידום התקשרויות והסכמים בנושא;
- (6) כל תפקיד נוסף בתחום ההגנה על עדים שיטיל עליה השר.

דבריו הסבר

המקצועית האמורה, שהיא תורה מקצועית כוללת להגנה על עדים בהיבטה הרחב, ותפעל לקדם שיתוף פעולה בין-לאומי בתחום זה. בנוסף, הרשות תקבע יחד עם המשטרה נוהלי שיתוף פעולה לעניין אבטחת עדים מאוימים, אשר יתייחסו בין השאר לנושאי חלוקת האחריות להגנה על עדים כאמור בין המשטרה לבין הרשות, וכן הגדרת רמות אבטחה שונות לעדים אשר הגנתם תהיה מסורה לרשות לעומת עדים אשר לא ייכללו בתכנית ההגנה של הרשות ואשר הגנתם תהיה מסורה למשטרה, בהתאם לכלים שיעמדו לרשותה.

לצורך מילוי תפקידיה תעסיק הרשות מאבטחים שיעסקו בהגנת עדים הנכללים בתכניות הגנה מטעם

סעיף 2 מוצע כי תוקם במשרד לביטחון הפנים הרשות להגנה על עדים (להלן – הרשות או הרשות להגנה על עדים). הרשות תהיה יחידת סמך במשרד לביטחון הפנים, ותאופיין בעצמאות מלאה בקבלת החלטות מקצועיות לגבי הגנת עדים, הכל בהתאם לקבוע בחוק המוצע. תפקידי הרשות מוגדרים בהתאם לקבוע בהחלטת ממשלה מס' 4619 האמורה. הרשות תעסוק בהגנה על עדים מאוימים אשר מפאת טיב הסכנה הנשקפת להם, ולאור טיבם של התיקים שבהם הם נדרשים להעיד, יש צורך בהגנה עליהם במסגרת תכנית הגנה מטעם הרשות, הכל בהתאם לאמות מידה שייקבעו בעניין זה במסגרת התורה המקצועית. כמו כן תעסוק הרשות בפיתוח התורה

(ג) הרשות תפעל לביצוע תפקידיה לפי סעיף קטן (ב), ובכלל זה –

- (1) תעסיק מאבטחים ותפעל, לפי הצורך, לקבלת שירותי אבטחה לשם הגנה על עדים מוגנים, בהתאם לתורה המקצועית;
- (2) תפעל להכשרת מקומות מתאימים בישראל או מחוץ לישראל, לשם שמירה על עדים מוגנים ואבטחתם;
- (3) תקבע, בכפוף להוראות חוק זה ולתקנות שהותקנו לפיו, נוהלי עבודה ליישום תכניות הגנה, נהלים לאבטחת מידע ולכל עניין אחר שבתחום תפקידי הרשות; נוהלי הרשות אינם טעונים פרסום ברשומות או פרסום פומבי אחר, ואופן שמירתם, לרבות הגדרת סיווגם והפצתם, ייקבע בנהלים.

3. תקציב הרשות ייקבע בחוק התקציב השנתי, בתחום פעולה נפרד במסגרת תקציב המשרד לביטחון הפנים.

4. (א) לצורך ביצוע הוראות חוק זה מורשה המנהל, יחד עם חשב המשרד לביטחון הפנים, לייצג את הממשלה בעסקאות כאמור בסעיפים 4 ו-5 לחוק נכסי המדינה, התשי"א-1951⁴, למעט עסקאות במקרקעין, ולחתום בשם המדינה על מסמכים הנוגעים לעסקאות כאמור.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) יהיו המנהל וחשב המשרד לביטחון הפנים מורשים לייצג את הממשלה בעסקאות שכירות של מקרקעין ולחתום בשם המדינה על מסמכים הנוגעים לעסקאות אלה, אם התקיימו כל אלה:

(1) תקופת השכירות אינה עולה על חמש שנים;

(2) השכירות דרושה לצורך מגורים של עד מוגן, לצורך מטרה מבצעית אחרת הקשורה להגנת עד מוגן או לצורך מטרה אחרת במסגרת שיקום עד מוגן כחלק מתכנית הגנה;

(3) סכום העסקה אינו עולה על 100,000 שקלים חדשים לתקופה של שנה או על סכום יחסי לתקופה קצרה יותר; שר האוצר בהסכמת השר רשאי, בצו, לשנות את גובה הסכום האמור.

5. (א) השר, באישור הממשלה, ימנה מנהל לרשות אשר יהיה אחראי על ניהול הרשות ועל ביצוע תפקידיה כאמור בחוק זה (בחוק זה – המנהל); המנהל יהיה עובד המדינה.

ד ב ר י ה ס ב ר

התקציבית לפעילות הרשות, ואת עצמאותה בהקצאה פנימית של משאבים, בהתאם לצורכי הרשות ולסדרי העדיפויות שייקבעו בפעילותה.

סעיף 4 לצורך ביצוע הוראות חוק זה מוצע להסמיך את מנהל הרשות, יחד עם חשב המשרד לביטחון הפנים, לייצג את הממשלה בעסקאות לפי סעיפים 4 ו-5 לחוק נכסי המדינה, התשי"א-1951, למעט עסקאות במקרקעין. עם זאת, יוכלו מנהל הרשות וחשב המשרד לביטחון הפנים לייצג את הממשלה כאמור בעסקאות שכירות של מקרקעין שהן לתקופה שאינה עולה על חמש שנים, בתנאים ולמטרות המפורטות בסעיף המוצע.

סעיף 5 בהתאם להחלטת ממשלה מס' 433 מיום י"ז באלול התשס"ו (10 בספטמבר 2006), מוצע כי מנהל הרשות ימונה בידי השר לביטחון הפנים (להלן

הרשות וכן תפעל לפי הצורך לקבלת שירותי אבטחה לשם הגנה על עדים. הרשות תפעל להכשרת מקומות מתאימים להחזקת עדים מוגנים בתקופת תכנית ההגנה, בישראל ומחוץ לישראל, וכן תקבע נוהלי עבודה במכלול תחומי פעילותה.

מוצע לקבוע כי נהלים אלה לא יהיו טעונים פרסום, וכי ייקבע בהם אופן סיווגם, הפצתם ושמירתם, זאת מפאת רגישותם המיוחדת והצורך בהגנה מרבית על סודיותם. הסדר זה דומה להסדר הקבוע בסעיפים 21(ב) ו-22 לחוק שירות הביטחון הכללי, התשס"ב-2002 (להלן – חוק שירות הביטחון הכללי).

סעיף 3 מוצע כי תקציב הרשות ייקבע בחוק התקציב השנתי, במסגרת תחום פעולה נפרד בתקציב המשרד לביטחון הפנים, וזאת כדי להבטיח את התשתית

⁴ ס"ח התשי"א, עמ' 52.

- (ב) לא ימונה מנהל לרשות אלא אם כן התמלאו לגביו כל אלה:
- (1) הוא בעל ניסיון רב בתחומי אכיפת החוק, הביטחון או האבטחה, המקנה לו את הכשירות הנדרשת לצורך מילוי התפקיד;
 - (2) ניתן אישור כדין להתאמתו הביטחונית לתפקיד, בהתאם לסיווג הביטחוני שנקבע לתפקיד;
 - (3) המשטרה אישרה כי אין מניעה למנותו לתפקיד מטעמים של שלום הציבור וביטחונו, לרבות מפאת עברו הפלילי;
 - (4) הוא בעל תואר אקדמי מאת מוסד להשכלה גבוהה כמשמעותו בחוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958⁵, או בעל תואר אקדמי מוכר כמשמעותו בחוק האמור;
 - (5) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים ככל שנקבעו לעניין זה לפי חוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959⁶ (להלן – חוק שירות המדינה (מינויים)).
6. (א) תקופת כהונתו של המנהל תהיה חמש שנים מיום מינויו ורשאי השר, בהתייעצות עם ועדת ההיגוי, להאריך תקופה זו לתקופה נוספת שלא תעלה על שלוש שנים.
- (ב) המנהל יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו באחת מאלה:
- (1) התפטר במסירת כתב התפטרות לשר;
 - (2) חדל להתקיים במנהל תנאי מהתנאים האמורים בסעיף 5(ב);
 - (3) הוא הועבר מתפקידו או פוטר לפי חוק שירות המדינה (משמעת);
 - (4) השר, בהתייעצות עם היועץ המשפטי לממשלה ונציב שירות המדינה, החליט לבטל את מינויו לאחר שהוכח להנחת דעתו אחד מאלה:
- (א) הוא אינו ממלא את תפקידו כראוי או שאינו מתאים מסיבה אחרת למלא את התפקיד;

ד ב ר י ה ס ב ר

- סעיף 6 מוצע לקבוע כי תקופת כהונתו של מנהל הרשות תהיה חמש שנים, וניתן יהיה להאריכה לתקופה נוספת שלא תעלה על שלוש שנים.
- עוד מוצע לקבוע כי המנהל יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו, אם התפטר, אם אינו עומד עוד בתנאי הכשירות לתפקיד, או אם הועבר מתפקידו או פוטר לפי חוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963 (להלן – חוק המשמעת), וכן אם השר, בהתייעצות עם היועץ המשפטי לממשלה ונציב שירות המדינה, ביטל את מינויו מאחד הטעמים המנויים בסעיף המוצע ובכלל זה, מצב שבו המנהל הושעה מתפקידו לתקופה העולה על שישה חודשים, זאת מפאת חשיבות התפקיד וייחודיותו.
- ההסדר בסעיף המוצע דומה בעיקרו למודל הקיים בסעיף 60 לחוק משק הגז הטבעי, התשס"ב-2002 (להלן – חוק משק הגז הטבעי).
- השר, באישור הממשלה. מנהל הרשות יהיה עובד המדינה, הוא יעמוד בראש הרשות ויהיה אחראי על ניהולה ועל ביצוע תפקידיה כאמור בחוק המוצע. מודל דומה קיים בסעיף 6(ג) לחוק רשות התעופה האזרחית, התשס"ה-2005.
- מוצע לקבוע קריטריונים שיהיו תנאי סף למינוי המנהל, במטרה להבטיח את התאמתו – הן בהיבט ההתאמה הביטחונית, בשל רמת הסיווג הגבוהה הנדרשת ממנהל הרשות העוסק בנושא ליבה בתחום המלחמה בפשיעה בכלל ובפשיעה החמורה והמאורגנת בפרט, והן בהיבט ההתאמה המקצועית – המחייב השכלה אקדמית, ויכולת ניהולית וביצועית מוכחת בתחומי אכיפת החוק, הביטחון או האבטחה. בהתאם לחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959 (להלן – חוק שירות המדינה (מינויים)), ניתן יהיה לקבוע תנאי כשירות נוספים לתפקיד המנהל.

⁵ ס"ח התשי"ח, עמ' 191.

⁶ ס"ח התשי"ט, עמ' 86.

(ב) נבצר ממנו, דרך קבע או לתקופה העולה על שישה חודשים, למלא את תפקידו;

(ג) הוא הורשע בעבירה אשר מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כמנהל;

(ד) הוא הושעה מתפקידו בהתאם להוראות חוק שירות המדינה (משמעת), לתקופה העולה על שישה חודשים.

7. (א) המנהל או עובד הרשות שהוא הסמיכו לכך, יהיה עובד אחראי, כמשמעותו בסעיף 10א לחוק כלי היריה, התש"ט-1949⁷ (להלן – חוק כלי היריה), לעניין הרשאת מאבטחים לשאת כלי יריה שנועדו לצורכי מילוי תפקידי הרשות לפי חוק זה.

(ב) מאבטח לפי סימן ג', בין אם הוא עובד המדינה ובין אם אינו עובד המדינה, יראו אותו כעובד המדינה לצורך הוראות סעיף 10א לחוק כלי היריה, והעובד האחראי כאמור בסעיף קטן (א), רשאי להרשותו לשאת כלי יריה בהתאם להוראות אותו חוק.

8. (א) נבצר מהמנהל, דרך ארעי, למלא את תפקידיו, או הושעה ממשרתו, או התפנתה משרתו וטרם מונה מנהל אחר במקומו, רשאי השר להטיל על עובד מעובדי הרשות למלא את תפקידי המנהל לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים, ורשאי הוא להאריך את התקופה האמורה לתקופה נוספת שלא תעלה על שלושה חודשים, אם מצא כי הדבר דרוש כדי להשלים הליכי מינוי של מנהל חדש לפי סעיף 5.

(ב) היה המנהל מנוע מלעסוק בעניין מסוים במסגרת תפקידו, רשאי השר להטיל על עובד מעובדי הרשות למלא את תפקידי המנהל לגבי אותו עניין, עד שתוסר המניעה.

9. (א) מוקמת בזה ועדת היגוי בין-משרדית לנושא ההגנה על עדים, שחבריה הם:

(1) פרקליט המדינה והוא יהיה היושב ראש;

(2) המפקח הכללי של המשטרה או סגנו;

ד ב ר י ה ס ב ר

הרשות, בהתאם לסעיף 6(ב)(4)(ד) המוצע, הוחלט לבטל את מינויו ורק אז הוחל בהליכים למינוי מנהל חדש. מודל דומה קבוע בסעיף 85 לחוק המשטרה (דין משמעתי, בירור קבילות שוטרים והוראות שונות), התשס"ו-2006.

בנוסף, מוצע לקבוע כי אם המנהל מנוע מלעסוק בעניין מסוים במסגרת תפקידו, כגון במצב של ניגוד עניינים נקודתי, רשאי השר להטיל על עובד מעובדי הרשות את מילוי תפקידי המנהל לגבי אותו עניין עד שתוסר המניעה.

סעיף 9 בהתאם לאמור בהחלטת ממשלה מס' 4619 האמורה, מוצע להקים ועדת היגוי לנושא ההגנה על עדים. מוצע כי בראש ועדת ההיגוי יעמוד פרקליט המדינה, ועם חבריה יימנו מפכ"ל המשטרה או סגנו, וכן עובד מדינה שהוא איש מקצוע בתחום הקרימינולוגיה, המשפטים או העבודה הסוציאלית. תפקידה של ועדת ההיגוי, בהתאם למתווה שנקבע בהחלטת הממשלה, הוא ללוות את הרשות בשלבי הקמתה ובעבודתה השוטפת, לסייע ביצירת ממשקי העבודה בין הרשות לבין גורמים נוספים, להיות גורם המתווה מדיניות כוללת בתחום ההגנה על עדים וגורם בקרה ומעקב אחר פיתוח התורה

סעיף 7 כדי לאפשר מתן רישיון נשק באופן המסווג הנדרש לגבי מאבטחים מטעם הרשות, מוצע לקבוע כי המנהל או עובד הרשות שהוא הסמיכו לכך יהיה עובד אחראי כמשמעותו בסעיף 10א לחוק כלי היריה, התש"ט-1949, לעניין הרשאת מאבטחים לשאת כלי יריה שנועדו לצורכי מילוי תפקידי הרשות. כמו כן, נקבע כי יראו את המאבטחים מטעם הרשות כעובדי המדינה לעניין סעיף 10א לחוק האמור, בין אם הם עובדי המדינה ובין אם אינם עובדי המדינה, וכי העובד האחראי כאמור יהיה רשאי להרשותם לשאת כלי יריה.

סעיף 8 מוצע לקבוע כי השר יהיה רשאי למנות ממלא מקום למנהל מבין עובדי הרשות, אם נבצר ממנו באופן זמני למלא את תפקידיו, אם הושעה ממשרתו, או אם פונתה משרת המנהל וטרם הושלם תהליך המינוי של מנהל חדש. מילוי מקום כאמור יהיה לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים, ואולם השר רשאי להאריך את התקופה האמורה בשלושה חודשים נוספים אם הדבר דרוש לשם השלמת הליך של מינוי מנהל חדש לרשות, כגון במקרים שבהם לאחר שישה חודשי השעיה של מנהל

⁷ ס"ח התש"ט, עמ' 143.

(3) עובד המדינה בעל ניסיון והשכלה בתחום הקרימינולוגיה, המשפטים או העבודה הסוציאלית, שימנה שר המשפטים בהסכמת השר.

(ב) תפקידי ועדת ההיגוי הם:

- (1) ליווי שלבי ההקמה של הרשות וסיוע בתיאום בין הרשות לבין גורמי אכיפת החוק, תוך הבטחת עצמאותה של הרשות כנדרש לצורך מילוי תפקידיה;
- (2) התוויית המדיניות הכוללת בתחום ההגנה על עדים בידי הרשות ובידי המשטרה;
- (3) בקרה ומעקב אחר פיתוח הידע והתורה המקצועית בתחום ההגנה על עדים;
- (4) ייעוץ לרשות בתחומי עבודתה ובתפקידיה השונים, בהתאם למפורט בחוק זה.

סימן ב': עובדי הרשות

עובדי הרשות

10. (א) (1) עובדי הרשות יהיו עובדי המדינה;

(2) לא יועסק אדם כעובד הרשות אלא אם כן ניתן, נוסף על כל אישור הנדרש לעניין התאמתו הביטחונית, אישור מאת המשטרה כי אין מניעה למנותו לתפקיד מטעמים של שלום הציבור וביטחונו, לרבות מפאת עברו הפלילי.

(ב) על אף האמור בחוק שירות המדינה (מינויים), רשאי השר, לאחר התייעצות עם נציב שירות המדינה, לקבוע בתקנות או בכללים הוראות אחרות מאלה החלות בשירות המדינה, לעניין ארגון וניהול כוח האדם ברשות, כולו או חלקו, והכל בכפוף להוראות חוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985⁸, והוראות חוק התקציב השנתי.

(ג) (1) על אף האמור בחוק שירות המדינה (משמעת), רשאי השר, לאחר התייעצות עם נציב שירות המדינה ובאישור ועדה מוועדות הכנסת ששיבותיה בעניין זה יהיו חסויות, לקבוע בצו הוראות מיוחדות בדבר המשטר והמשמעת שיחולו ברשות, ובכלל זה הוראות בדבר תחולת הוראותיו של חוק שירות המדינה (משמעת) בשינויים כפי שיקבע, לרבות לעניין הרכב בית הדין למשמעת וסדרי הדין בדיון המשמעתי בתחומים שיקבע.

ד ב ר י ה ס ב ר

עוד מוצע לקבוע, בדומה להסדר הקיים בסעיף 2(ג) לחוק שירות הביטחון הכללי, כי השר, לאחר התייעצות עם נציב שירות המדינה, רשאי לקבוע הוראות מיוחדות לעניין ארגון וניהול כוח אדם ברשות, וזאת, בין השאר, במטרה לאפשר, במקרים המתאימים, גיוס עובדי הרשות בהליכים מיוחדים, המאפשרים שמירה מרבית על סודיות זהות עובדי הרשות, וכן כדי לאפשר הליך גיוס מזורז של עובדים במקרים המחייבים איוש מיידי של תפקידים, לצורך ביצוע תכניות הגנה מטעם הרשות.

כמו כן, מוצע לקבוע, בדומה להסדר הקיים בסעיף 75א לחוק המשמעת בנוגע לשירות הביטחון הכללי ולמוסד למודיעין ותפקידים מיוחדים, כי השר, באישור ועדה מוועדות הכנסת אשר ישיבותיה בעניין זה יהיו חסויות, רשאי לקבוע בצו הוראות מיוחדות בנושאי המשטר והמשמעת ברשות, וזאת כדי לאפשר יצירת מנגנון

המקצועית של הרשות. תפקידיה וסמכויותיה של ועדת ההיגוי מפורטים במסגרת סעיפים שונים בחוק המוצע (כגון סעיפים 2, 6), ועיקרם ליווי עבודת הרשות בהיבטים הניהוליים והארגוניים, להבדיל ממעורבות בהחלטות מקצועיות פרטניות המתקבלות בידי מנהל הרשות ועובדיה, ומצויות בסמכותם הבלעדית, כמפורט בחוק.

סעיף 10 עובדי הרשות יהיו עובדי המדינה, כמו במודל הקיים בסעיף 62 לחוק משק הגז הטבעי, ומינויים מותנה באישור התאמתם הביטחונית ברמה הנדרשת. זאת לאור רמת הסיווג הגבוהה הנדרשת לגבי ממלאי תפקידים ברשות, מפאת הרגישות המיוחדת של תחום ההגנה על עדים והצורך בשמירה מרבית על סודיות פעילות הרשות. כמו כן נדרש אישור מאת המשטרה כי אין מניעה למנות עובד לתפקיד מטעמים של שלום הציבור וביטחונו, לרבות מפאת עברו הפלילי.

⁸ ס"ח התשמ"ה, עמ' 60.

(2) צו כאמור בפסקה (1) יכול שיקבע גם את המידה והאופן שבהם יחולו על עובדי הרשות הוראות ארגוניות הכלולות בתקנה, הוראה, נוהג, הסדר ארגוני או הסכם כללי החלים על שאר עובדי המדינה, ובלבד שניתן, לעניין זה, גם אחרי התייעצות עם שר האוצר.

(3) צו לפי סעיף זה איננו טעון פרסום ברשומות והוא יובא לידיעת העובדים בדרך שתיקבע בצו.

11. (א) עובד הרשות לא יהיה חבר בארגון עובדים ולא ייטול חלק בפעילות להקמתו, איסור התארגנות לקיומו או לניהולו של ארגון כזה.

(ב) הפרת הוראות סעיף זה היא עבירת משמעת.

(ג) בסעיף זה –

“ארגון עובדים” – כל התארגנות או נציגות, בין קבועה ובין ארעית, שבין מטרותיה או פעולותיה נמנה הטיפול בארגון הרשות, בניהולה, במשטר, במשמעת או בתנאי השירות של עובדי הרשות, או ייצוג של עובד הרשות בנושאים אלה; “תנאי שירות” – לרבות שכר, יחסי עבודה, תנאי עבודה ותנאי פרישה.

סימן ג': מאבטחים

12. (א) הרשות רשאית, לשם ביצוע משימות אבטחת עדים מוגנים, להעסיק מאבטחים וכן, בהתאם לצורך, לקבל שירותי אבטחה ממאבטחים שאינם עובדי המדינה.

(ב) כשיר לשמש מאבטח כאמור בסעיף קטן (א) (בפרק זה – מאבטח), מי שמתקיימים לגביו כל אלה:

(1) הוא אזרח ותושב ישראל;

(2) ניתן אישור כדין לעניין התאמתו הביטחונית, בהתאם לסיווג הביטחוני שנקבע לתפקיד;

ד ב ר י ה ס ב ר

של עובדי הרשות, כולם או חלקם, אשר עבודתם חיונית להבטחת ניהולה התקין של תכנית ההגנה. בהתאם לעקרונות משפט העבודה הישראלי, במקביל לפגיעה בזכות ההתארגנות של העובדים, ייקבע, בתיאום עם גורמי הממשלה הנוגעים בדבר, מנגנון מוסכם להסדרת שכר עובדי הרשות ולהגנת תנאי העסקתם, בשים לב לאיסור ההתארגנות המוחל לגביהם, באופן שמטרתו להבטיח את תנאי העסקתם ולהגן על זכויותיהם.

סעיף 12 מוצע לקבוע כי לשם ביצוע משימות אבטחת עדים מוגנים, רשאית הרשות להעסיק מאבטחים אשר יעמדו בקריטריונים שנקבעו בסעיף, וכן במקרה הצורך לקבל שירותי אבטחה ממאבטחים שאינם עובדי המדינה. משימותיהם הרגילות של מאבטחים מטעם הרשות להגנה על עדים, אשר יאבטחו באופן חשאי עדים אשר נשקפת לחייהם סכנה ממשית ומיידית מצד גורמי פשיעה מאורגנים היטב, מחייבות קביעת תנאי סף מחמירים, אשר יבטיחו קבלת עובדים שרמתם המקצועית, סיווגם הביטחוני והתאמתם לצורכי התפקיד, יעמדו בסטנדרטים המחמירים ביותר. בהתאם לכך, נדרשות, בין השאר, אורחות ותושבות ישראלית – במטרה להבטיח שליטה מלאה בשפה העברית, היכרות והתמצאות עם סביבתו של העד המוגן, ויכולת

משמעת ייחודי, המותאם למאפיינים המיוחדים של עבודת הרשות, לרבות הצורך בשמירה קפדנית על הנהלים המבצעיים ועל רמת סודיות מרבית בביצוע תפקידים במסגרת הרשות, וההכרח לקיים את הליכי המשמעת, ככל שהם עוסקים בנושאים סודיים, שלא בפומבי, ובהרכב שופטים המותאם להליכים חסויים מסוג זה. צו לפי סעיף זה, מעצם טיבו, איננו טעון פרסום ברשומות, אך הוא יובא לידיעת העובדים בדרך שתיקבע בצו.

סעיף 11 מפאת טיבה של עבודת הרשות להגנה על עדים, המאופיינת בעבודה במתכונת חירום, בכל שעות היממה, וברמת חשיבות ודחיפות מרבית, מוצע לקבוע בחוק איסור על התארגנות של עובדי הרשות, זאת בדומה לאיסור הקיים כיום לגבי שוטרים וסוהרים וכן לגבי עובדי שירות הביטחון הכללי (ר' סעיף 393 לפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971, סעיף 129 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971, וסעיף 20(ב) לחוק שירות הביטחון הכללי, בהתאמה).

סעיף זה נועד להבטיח הפעלה רציפה של הרשות להגנה על עדים על כל מחלקותיה, כדי להבטיח שהגנתו של עד לא תיפגע וכי עד לא יועמד בסכנה בשל שביתה

(3) המשטרה אישרה כי אין מניעה למנותו לתפקיד מטעמים של שלום הציבור וביטחונו, לרבות מפאת עברו הפלילי;

(4) הוא בעל רישיון לנשיאת כלי יריה לפי חוק כלי היריה, או שמנהל משרד הבריאות או מי שהוסמך על ידו לעניין זה, אישר שאין בידו מידע כאמור בסעיפים 11א או 11ב לחוק האמור, בקשר לאותו אדם, אשר בשלו היה ממליץ שלא לתת לו רישיון לנשיאת כלי יריה.

(ג) המנהל רשאי להורות על תנאי כשירות נוספים, לרבות לעניין השכלה וניסיון, לסוגי מאבטחים שונים בהתאם לאופי התפקיד שיוטל עליהם; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע, לעניין מאבטחים שהם עובדי המדינה, מהוראות חוק שירות המדינה (מינויים).

(ד) (1) לא יישמש אדם מאבטח אלא לאחר שסיים בהצלחה מסלול הכשרה מקצועית שאישר המנהל, בתחום ההגנה על עדים ובתחום הסמכויות המסורות למאבטח לפי חוק זה.

(2) על אישור הכשרה מקצועית כאמור בפסקה (1) יחולו הוראות סעיף 8(7) (ב) לחוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור, התשס"ה-2005⁹ (בחוק זה – חוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור), בשינויים המחויבים.

(ה) לא יוסמך אדם למאבטח אלא לאחר שאישר המנהל בכתב כי התקיימו לגביו תנאי הכשירות לפי סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) וכי הוא סיים בהצלחה את מסלול ההכשרה לפי סעיף קטן (ד).

(ו) אישר המנהל התקיימות התנאים כאמור בסעיף קטן (ה), ייתן למאבטח תעודת מינוי; תוקפה של תעודת מינוי יהיה לשלוש שנים אם המאבטח הוא עובד המדינה, או לשנה אחת אם אינו עובד המדינה, וזאת כל עוד מקבל התעודה משמש בתפקיד מאבטח ברשות; המנהל רשאי להאריך את תוקפה של תעודת מינוי לתקופות נוספות כאמור.

סמכויות מאבטחים, 13. (א) לשם אבטחה של עד מוגן רשאי מאבטח, בעת מילוי תפקידו – חובותיהם וחובותיהם

(1) לערוך חיפוש בלא צו של שופט על גופו של אדם, בכלי תחבורה, במטען ובטובין אחרים, בסביבתו הקרובה של בניין או מקום מגורו שהורה המנהל, לרבות בעת כניסה לבניין או למקום כאמור ובעת יציאה ממנו; וכן בעת ליווי עד מוגן מחוץ לבניין או מקום כאמור, במסגרת ביצוע פעולות לאבטחתו;

ד ב ר י ה ס ב ר

מוצע לקבוע כי לא יוסמך אדם למאבטח אלא לאחר שאישר המנהל בכתב כי עמד בתנאים שפורטו בסעיף, ונתן לו תעודת מינוי. תוקפה של תעודת המינוי יהיה לשלוש שנים אם המאבטח עובד המדינה, או לשנה אחת אם אינו עובד המדינה, וזאת כל עוד הוא משמש בתפקיד מאבטח ברשות. המנהל יהיה רשאי להאריך את תוקפה של תעודת המינוי לתקופות נוספות כאמור. הצורך בהארכת תוקפה של תעודת המינוי, נועד להבטיח את קיומה של בקרה תקופתית על כשירותם המבצעית של המאבטחים, ורענון סיווגם הביטחוני מזמן לזמן.

סעיף 13 מוצע לתת למאבטחים מטעם הרשות בעת מילוי תפקידם, סמכויות בנושאי עריכת חיפוש על הגוף, בכלי תחבורה או בכלי של אדם, וכן סמכות לתפיסת

הבנה ותגובה מיידית לכל התרחשות בקשר עם הגנתו. זאת, נוסף על התנאים ההכרחיים בדבר סיווגו הביטחוני של מועמד לתפקיד מאבטח עדים, ולקבלת אישור מאת המשטרה כי אין מניעה למנות אותו לתפקיד מטעמים של שלום הציבור וביטחונו, לרבות מפאת עברו הפלילי.

כמו כן, מנהל הרשות יהיה רשאי לקבוע תנאי כשירות נוספים, הנראים לו דרושים לצורך מיון וקבלת מאבטחים, בהתאם לתפקיד שאליו הם מיועדים. אין בהוראה זו כדי לגרוע מהוראות חוק שירות המדינה (מינויים), לעניין מאבטחים שהם עובדי המדינה.

מאבטחי הרשות יהיו חייבים במסלול הכשרה מקצועית אשר יותאם לתחום עיסוקם, ואשר יעמוד בבחינה קפדנית באשר לזהות נותני ההכשרה, תוכנה והיקפה.

⁹ ס"ח התשס"ה, עמ' 758.

(2) לערוך חיפוש על גופו של אדם או בכלי תחבורה, אם היה למאבטח חשד סביר שאותו אדם נושא שלא כדין נשק, או שנשק המוחזק שלא כדין נמצא בכלי התחבורה, או שהאדם עומד לעשות שימוש שלא כדין בנשק;

(3) לדרוש מאדם, שיש לו סמכות חיפוש לגביו, למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המעידה על זהותו, שהוא חייב בהחזקתה לפי כל דין;

(4) לתפוס חפץ לפי הוראות סעיף 4(2) לחוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור.

(ב) סירב אדם לדרישת הזדהות, לחיפוש או לתפיסה לפי הוראות סעיף זה, יהיו למאבטח הסמכויות המפורטות בסעיף 5 לחוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור.

(ג) היה למאבטח חשד סביר שאדם נושא שלא כדין נשק או עומד לעשות שימוש שלא כדין בנשק, או שהוא עומד לבצע עבירה העלולה לסכן את שלומו של עד מוגן או לפגוע בתכנית הגנה, יהיו למאבטח סמכויות עיכוב כנגד אותו אדם לפי הוראות סעיף 6 לחוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור.

(ד) (1) מאבטח המפעיל כלפי אדם את סמכויותיו לפי סעיף זה, יזהה את עצמו לפני אותו אדם בציון שמו ותפקידו, וכן יציג לפניו את תעודת המינוי שלו כאמור בסעיף 12(ו).

(2) חובת ההזדהות כאמור בפסקה (1), לא תחול אם ההזדהות כמאבטח מטעם הרשות עלולה לגרום לפגיעה בביטחונו של המאבטח או של אדם אחר, או שהיא עלולה לסכן או לשבש את ביצוע הפעילות שלשמה הופעלה הסמכות.

(ה) לעניין סעיפים 7 עד 17 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]¹⁰, יראו מאבטח שאינו עובד המדינה כעובד המדינה כהגדרתו בסעיף 7 לפקודה האמורה.

(ו) לעניין חוק העונשין, התשל"ז-1977¹¹ (להלן – חוק העונשין), יראו מאבטח שאינו עובד המדינה כעובד הציבור כהגדרתו בסעיף 34כד לחוק העונשין, במילוי תפקידו.

14. השר, באישור ועדה מועדות הכנסת ששיבותיה בעניין זה יהיו חסויות, רשאי לקבוע כללים לעניין הזדהות מאבטח בנסיבות כאמור בסעיף 13(ד2).

כללים לעניין
הזדהות מאבטח

ד ב ר י ה ס ב ר

של העד המוגן או של אדם אחר, או לחשוף את זהותו של העד המוגן ולפגוע בתכנית ההגנה (הסדר דומה קיים כבר בתקנה 2 לתקנות שירות הביטחון הכללי (סמכויות שוטר), התשס"ד-2004). כללים לעניין הזדהות מאבטח בנסיבות אלה, ייקבעו בידי השר, כמפורט בסעיף 14 המוצע.

בנוסף, ולמען הסר ספק, מוצע לעגן בחקיקה כי יראו במאבטחי הרשות עובדי המדינה, גם אם אינם עובדי המדינה, לעניין חסויות עובדי ציבור כמשמעותה בפקודת הנזיקין [נוסח חדש], וכן יראו בהם עובדי הציבור לעניין הוראות חוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין).

סעיף 14 מוצע לקבוע כי בנסיבות המפורטות בסעיף 13(ד2), לא תחול על מאבטח חובת הזדהות כעובד הרשות, וניתן יהיה להחיל עליו כללים אחרים שייקבעו בידי השר באישור ועדת כנסת שתיקבע ואשר שייבותיה בעניין זה יהיו חסויות.

חפצים והסמכות לדרוש הזדהות של אדם, בדומה לסמכויות מאבטחים על פי חוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור, התשס"ה-2005 (להלן – חוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור), וזאת בהתאמות הנדרשות בשל אופי תפקידם ומשימותיהם הייחודיות של מאבטחי הרשות.

כמו כן מוצע לתת למאבטחי הרשות את הסמכויות המפורטות בסעיף 5 לחוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור, לגבי אדם שסירב לדרישת הזדהות, לחיפוש או לתפיסה על פי דרישה כדין, לרבות סמכויות למניעת כניסת אדם למקום, הוצאת אדם מהמקום, ביצוע חיפוש תוך שימוש בכוח סביר, במקרה הצורך. עוד מוצע לתת למאבטחי הרשות סמכות עיכוב, במקרים המפורטים בסעיף המוצע.

הפעלת הסמכויות האמורות בידי מאבטח מותנית בהזדהות המאבטח ובהצגת תעודת מינוי, אלא אם כן ההזדהות עלולה לגרום לפגיעה בביטחונו של המאבטח,

¹⁰ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 10, עמ' 266.

¹¹ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

פרק ג': תכנית הגנה

15. (א) סבר קצין המשטרה, על דעת הפרקליט הממונה, כי יש מקום לכלול עד מאוים בתכנית הגנה של הרשות, יעביר לרשות המלצה (בסעיף זה – ההמלצה) בצירוף המסמכים והפרטים שלהלן, וכן מסמכים ופרטים נוספים כפי שייקבע בנוהלי שיתוף הפעולה:

(1) דוח של המשטרה שיכלול מידע בנושאים אלה:

- (א) עברו הפלילי של העד ומידע מודיעיני הקיים לגביו;
- (ב) מכלול הפרטים הנוגעים לחקירה שבה מעורב העד ולטיב שיתוף הפעולה שלו עם רשויות אכיפת החוק בהקשר זה, לרבות חשיבות שיתוף הפעולה שלו והאפשרות להשגת ראיות דומות ממקורות אחרים;
- (ג) טיבה של הסכנה הנשקפת, לדעת קצין המשטרה, לעד או לבני משפחתו, וכן מכלול הנסיבות והנתונים המצדיקים, לדעת קצין המשטרה, את הכללתו של העד בתכנית הגנה;
- (ד) מכלול הפרטים אודות החשוד בביצוע העבירה שלגביה נחקר העד או שיתוף פעולה עם רשויות אכיפת החוק, וכן פרטים אודות מי שאיים על העד בהקשר זה, מידע מודיעיני הקיים לגביהם, כלי הנשק המצויים ברשותם, והערכת הסכנה הנשקפת מהם לעד;
- (ה) פירוט הצעדים שנקטה המשטרה להגנתו של העד;

(1) תכנית ההגנה הנדרשת, לדעת קצין המשטרה, בעבור העד;

(2) פרטי העד והצהרת העד בהתאם לטופס שייקבע בנוהלי שיתוף הפעולה;

(3) חוות דעת של פרקליט המחוז הנוגע בדבר, לעניין האינטרס הציבורי בהכללת העד בתכנית הגנה, לרבות לעניין האינטרס הציבורי שבניהול ההליך הפלילי שבמסגרתו נדרשת עדותו של העד, חשיבותה של עדותו לראיות התביעה בהליך ופרטים נוספים כפי שייקבע בתורה המקצועית.

(ב) סבר קצין המשטרה, על דעת הפרקליט הממונה, כי יש מקום לכלול בתכנית הגנה של הרשות גם בן משפחה של עד מאוים, יכלול את אותו בן משפחה בהמלצה לפי סעיף קטן (א), ויצרף לה את המסמכים והפרטים כאמור בסעיף קטן (א)(1) ו-(2) לגבי בן המשפחה, בשינויים המחויבים.

ד ב ר י ה ס ב ר

בני משפחתו), להצטרפות לתכנית הגנה, על כל המשתמע מכך.

כדי להבטיח קבלת החלטה מושכלת בדבר צירופו של עד לתכנית הגנה, ולהבטיח את הצלחתה של תכנית ההגנה, מוצע לקבוע בסעיף את עיקרי הנתונים, המסמכים וחוות הדעת שיש להעביר לרשות יחד עם ההמלצה על הכללתו של עד בתכנית הגנה. המסמכים והנתונים האמורים מקיפים את ההיבטים השונים הנוגעים למעמדו של העד, מצבו האישי, התיק בו נדרשת עדותו, הסכנה הנשקפת לו, ועוד. כמו כן, יש להעביר את המסמכים והנתונים האמורים, גם לגבי בן משפחה של העד אשר במסגרת ההמלצה האמורה נתבקש לכלול גם אותו בתכנית הגנה. היבטים אלה ייבחנו בידי הרשות עובר לקבלת ההחלטה בדבר צירופו של העד לתכנית הגנה, וכן יסייעו בגיבושה של תכנית המתאימה לנתוניו של העד.

סעיף 15 הפניית עד לטיפול הרשות תיעשה ביוזמת ראש אגף החקירות והמודיעין במשטרה (להלן – קצין המשטרה), על דעת פרקליט בכיר מפרקליטות המדינה, שמונה לענין זה (להלן – פרקליט ממונה), וזאת כדי להבטיח פיקוח של הגורמים המקצועיים בראיה כלל ארצית, לבחינת הצורך וההצדקה בהפניית עד לתכנית הגנה בהתאם לתורה המקצועית, הן בהיבטים הנוגעים להערכת הסכנה הנשקפת לעד ולהיבטים המודיעיניים הכרוכים בכך, והן בהיבטים המשפטיים הנוגעים לניהול ההליך הפלילי ולמעמדו של העד במסגרת הליך זה. עם זאת, בהתאם למוצע בסעיף 16, ההחלטה הסופית על קבלת עד לתכנית הגנה מטעם הרשות, תתקבל בידי הרשות לאחר בחינת מכלול הנסיבות והנתונים הנוגעים לעניין, לרבות מידת התאמתו של העד (ובמידת הצורך – גם של

16. (א) (1) קיבלה הרשות המלצה לפי סעיף 15, יחליט המנהל אם לכלול את העד המאויים בתכנית הגנה.

(2) לא יחליט המנהל שלא לכלול עד מאויים בתכנית הגנה, אלא לאחר שהובאו לפניו עמדות הפרקליט הממונה וקצין המשטרה או מי מטעמם, בנושא, כפי שייקבע בנהלי שיתוף הפעולה.

(ב) בבואו להחליט אם לכלול עד מאויים בתכנית הגנה, יבחן המנהל את התאמתו של העד לתכנית הגנה על פי התורה המקצועית, וישקול, בין השאר, את אלה:

- (1) הסכנה הנשקפת לעד או לבני משפחתו;
- (2) האינטרס הציבורי שבניהול ההליך הפלילי שבמסגרתו נדרשת העדות, ומידת חשיבותה של העדות במסגרת אותו הליך;
- (3) קיומם של אמצעי הגנה שניתן לספק לעד על ידי המשטרה;
- (4) מידת התאמתו האישית של העד לתכנית הגנה, לרבות מבחינת –

(א) עברו הפלילי ומעורבותו בהליכים משפטיים נוספים, ובכלל זה הליכים אזרחיים והליכים בעניין מעמד אישי;

(ב) מצבו המשפחתי;

(ג) התאמתו הפסיכולוגית והסוציאלית;

(5) כל שיקול נוסף שהמנהל סבור שהוא נוגע לעניין, בהתאם לתורה המקצועית, ובישים לב לתקציב העומד לרשותה של הרשות לצורך הגנה על עדים.

(ג) לצורך קבלת החלטה כאמור בסעיף קטן (א), רשאי המנהל להביא בחשבון, גם חוות דעת נוספות אם הוגשו לו, ובכלל זה –

- (1) חוות דעת של שירות הביטחון הכללי;
- (2) חוות דעת של שירות בתי הסוהר – לעניין עד המצוי או עתיד להיות מצוי במשמורת של שירות בתי הסוהר;
- (3) חוות דעת מקצועית של עובד סוציאלי או פסיכולוג לעניין התאמת העד לתכנית הגנה.

(ד) בסעיף זה, "עד" או "עד מאויים" – לרבות בן משפחה של עד מאויים אשר נכלל בהמלצה לפי סעיף 15.

17. לצורך בחינת התאמת עד או בן משפחתו לתכנית הגנה כאמור בסעיף 16, רשאית הרשות לדרוש מהעד או מבן משפחתו –

ד ב ר י ה ס ב ר

גם חוות דעת נוספות אם הוגשו לו, לרבות חוות דעת של שירות הביטחון הכללי, חוות דעת של שירות בתי הסוהר, וחוות דעת מקצועיות בנוגע להתאמת העדים המועמדים להגנה בהיבט הפסיכולוגי והסוציאלי.

סעיף 17 כדי לבחון את התאמת העד או בן משפחתו לתכנית הגנה כאמור בסעיף 16 המוצע, וכדי להבטיח את הצלחתה של תכנית ההגנה בלי לגרום לסיכון בלתי סביר למי מן המעורבים בעניין או לרשות להגנה על עדים, מוצע לקבוע כי ניתן לדרוש מהעד או מבן משפחתו למסור כל מידע רפואי שבידו וכן לעבור בדיקות רפואיות או פסיכולוגיות נדרשות כדי לבדוק את מידת התאמתו לתכנית הגנה.

סעיף 16 מוצע לקבוע כי החלטה על הכללת עד בתכנית הגנה תתקבל בידי מנהל הרשות. כמו כן מוצע לקבוע, כי לא יחליט המנהל שלא לכלול עד או בן משפחתו בתכנית הגנה, בטרם הובאו לפניו עמדות הפרקליט הממונה וקצין המשטרה בעניין, כפי שייקבע בנהלים. מוצע לעגן בסעיף את פירוט השיקולים שעל המנהל לשקול בטרם יקבל החלטה כאמור וזאת, בשים לב למכלול הנתונים הנוגעים לעד עצמו, לסכנה הנשקפת לו, ולאינטרס הציבורי שבהגנתו, על ההיבטים השונים הכרוכים בכך, ובכלל זה התקציב העומד לרשותה של הרשות לצורך מימון מכלול תכניות ההגנה. במקרים המתאימים, יביא המנהל בחשבון

(1) למסור לה כל מידע רפואי שבידו, לחתום על טופס ויתור על סודיות רפואית, לעבור בדיקות רפואיות ובדיקות פסיכולוגיות הנדרשות לדעתה, לצורך קבלת החלטה בעניינו, או כל בדיקה סבירה אחרת שתראה לה נחוצה, בנסיבות העניין, לצורך קבלת החלטה בעניינו;

(2) למסור לה כל מידע לעניין מצבו האישי, דתו, עיסוקו, מצבו הכלכלי, נכסיו, התחייבויותיו החוקיות המיוחדות, לרבות התחייבות לעניין משמורת ילדים, התחייבויות כלכליות, תביעות אזרחיות שהוא צד להן וכל מידע סביר אחר הנראה לה נחוץ, בנסיבות העניין, לצורך קבלת החלטה בעניינו.

(א) החליט המנהל לכלול עד בתכנית הגנה, יקבע, בתיאום עם כל הגורמים הנדרשים לשם יישום התכנית, את פרטי תכנית ההגנה המתאימה לעד, בהתאם לתורה המקצועית, ובכלל זה רשאי המנהל לקבוע כי במסגרת תכנית ההגנה יכללו אמצעים אלה, כולם או חלקם: קביעת תכנית הגנה 18. לעד

(1) שינוי זהותו של העד;

(2) העתקת מקום מגורי העד, בין בישראל ובין מחוץ לישראל;

(3) הסדרים כלכליים להבטחת רמת חיים סבירה של העד בתקופת תכנית ההגנה;

(4) סיוע לעד במציאת עבודה, או בהשתלבות במסגרת לימודית או חינוכית, לפי העניין;

(5) אבטחת העד על ידי מאבטחים או באמצעים מתאימים אחרים;

(6) כל אמצעי אחר הדרוש לדעת המנהל, להבטחת ביטחונו של העד והשתלבותו בקהילה.

(ב) המנהל רשאי, לאחר גיבוש הערכת סכנה תקופתית בהתאם לסעיף 26, ובשים לב לתורה המקצועית, לשנות מזמן לזמן את תכנית ההגנה של עד מוגן; שינה המנהל את תכנית ההגנה של עד כאמור, יביא את השינוי לידיעת העד.

(ג) בסעיף זה, "עד" – לרבות בן משפחה של עד אשר המנהל החליט לכלול אותו בתכנית הגנה.

(א) לא ייכלל עד בתכנית הגנה אלא אם כן חתם על כתב התחייבות, הצהרה והסכמה כמפורט בסעיף קטן (ב) (בחוק זה – כתב התחייבות). לאחר שהובהר לו – כתב התחייבות 19.

ד ב ר י ה ס ב ר

הנסיבות. כל שינוי כאמור בתכנית ההגנה, יובא לידיעת העד המוגן.

סעיף 19 לאחר שהוחלט על הכללת עד בתכנית הגנה בהתאם למנגנון הקבוע בחוק המוצע, מותנית הכללת העד בתכנית בחתימת העד וכל בן משפחה נוסף הנכלל בתכנית ההגנה, על כתב התחייבות כמפורט בסעיף המוצע (להלן – כתב התחייבות), וזאת לאחר שהובהר לעד, ככל הניתן בנסיבות העניין, פרטי תכנית ההגנה וההשלכות של מסירת מידע שגוי או הפרת התחייבויותיו, העלויות אף להביא להפסקת תכנית ההגנה, לפי נסיבות העניין. כתב התחייבות נועד להגדיר בהירות את מסגרת התחייבותו של העד כתנאי להכללתו בתכנית ההגנה, באופן שיבטיח את הצלחת התכנית ואת המשך שיתוף הפעולה של העד עם רשויות אכיפת החוק.

בנוסף, מוצע לקבוע כי ניתן לדרוש מהעד למסור כל מידע כמפורט בסעיף, בין השאר לעניין מצבו האישי, דתו, עיסוקו ומצבו הכלכלי, וזאת כדי לאפשר לרשות לקבל את מרב הנתונים לשם קבלת החלטה בעניינו של העד, ובכך להבטיח כי ניתן יהיה להצליח בביצוע תכנית ההגנה.

סעיף 18 מוצע לקבוע כי לאחר קבלת ההחלטה העקרונית על הכללתו של עד בתכנית הגנה, לרבות בן משפחה של העד אשר הוחלט לכלול אותו בתכנית הגנה, תיקבע, על פי התורה המקצועית, תכנית הגנה המותאמת לצרכיו הייחודיים של העד ולנסיבות המקרה, לרבות על ידי נקיטת אמצעים כגון שינוי זהותו של העד, העתקת מקום מגוריו, אבטחתו, וכל אמצעי דרוש אחר. תכנית זו עשויה להשתנות במשך הזמן, בהתאם להערכות סכנה תקופתיות שיערכו בקשר לעד המוגן, בשים לב למכלול

- (1) מהם פרטי תכנית ההגנה, למעט לעניין סוגי מידע אשר המנהל החליט כי לא ניתן לגלותם;
- (2) כי הפרת התחייבותיו או מסירת מידע שגוי כאמור בסעיף 27(א)(2), עשויה לשמש עילה להפסקת השתתפותו בתכנית ההגנה;
- (3) מהן השלכות הפסקת השתתפותו בתכנית;
- (4) כי המנהל רשאי בכל עת, לפי שיקול דעתו, לשנות את תכנית ההגנה, כאמור בסעיף 18(ב).
- (ב) כתב ההתחייבות יכלול, בין השאר, את כל אלה:
 - (1) הצהרה בדבר נכונות כל הפרטים שמסר העד;
 - (2) חובתו של העד לשתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק בכל הנוגע להליכי חקירה והעדה בבית המשפט בהליכים שבהם נדרשת עדותו;
 - (3) חובותיו של העד במסגרת יישום תכנית ההגנה, לרבות לעניין הסדרת ענייניו הכלכליים, נכסיו, זכויות בנכסיו וכן לעניין הסדרת הליכים משפטיים שהוא צד להם, ובכלל זה חתימה על המסמכים הנדרשים להסדרת כל אלה, לרבות לעניין מינוי מיופה כוח בהתאם לסעיף 24, לפי הצורך;
 - (4) התחייבות להימנע מכל מעשה עבירה וכן מכל מעשה שיש בו כדי לסכן את ביטחון העד, ביטחון בן משפחתו או ביטחון אדם אחר, או כדי לפגוע ביעילותה של תכנית ההגנה;
 - (5) הסכמה כי לא תהיה לעד טענה או תביעה נגד המדינה או נגד מי מעובדיה לפיצוי על נזק שנגרם לו מעצם הצטרפותו לתכנית, אלא כפי שסוכם עמו מראש;
 - (6) התחייבות לשמור בסוד את פרטי תכנית ההגנה, זהות עובדי הרשות וכל אדם אחר שהיה מעורב ביישום תכנית ההגנה, וכן כל עובדה אחרת שהתבקש העד לשמור בסוד, והצהרה כי הובא לידיעתו שגילוי כאמור מהווה עבירה לפי הוראות סעיף 29;
 - (7) הצהרה כי ידוע לעד כי הפרת התחייבותיו או מסירת מידע שגוי כאמור בסעיף 27(א)(2), עשויה לשמש עילה להפסקת השתתפותו בתכנית ההגנה או לשינויה, וכן כי ידועות לעד ההשלכות של הפסקת השתתפותו בתכנית ההגנה, לרבות לעניין רמת ההגנה העשויה להינתן לו על ידי המשטרה ככל שהדבר יתאפשר;
 - (8) כל תנאי, הצהרה או התחייבות אחרת שהמנהל סבור כי הם דרושים לצורך הבטחת הגנתו של העד.
- (ג) בסעיף זה, "עד" – לרבות בן משפחה של עד אשר המנהל החליט לכלול אותו בתכנית ההגנה.

ד ב ר י ה ס ב ר

העד להימנע מכל מעשה עבירה או מעשה אחר שיש בו כדי לסכן את ביטחונו שלו או את ביטחונם של אחרים. עוד יכלול כתב ההתחייבות פירוט בדבר חובתו של העד לשתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק במסגרת ההליכים שבהם נדרשת עדותו, כפי שסוכם עמו, וכן כל התחייבות אחרת הנדרשת, לדעת המנהל, להבטחת הגנתו של העד.

בכתב ההתחייבות יכלול, בין השאר, פירוט חובותיו של העד לצורך ביצוע תכנית הגנה על כל פרטיה, לרבות הסדרת ענייניו הכלכליים לפני הכללתו בתכנית, חובת הסודיות החלה עליו, הסכמה בדבר העדר תביעות נגד המדינה לפיצוי על נזק שנגרם לו מעצם הצטרפותו לתכנית ההגנה (להבדיל מזכותו לתבוע בשל ביצוע עוולה נגדו על ידי המדינה תוך כדי ביצוע התכנית), וכן התחייבות של

תכנית הגנה זמנית 20. (א) המנהל רשאי לאשר הכללתו של עד מאוים בתכנית הגנה זמנית, אף אם טרם במקרים דחופים מולאו כל התנאים הנדרשים לפי הוראות פרק זה, אם נתקיימו כל אלה:

(1) הוא מצא כי קיימת אפשרות סבירה שהעד יוכל להיכלל בתכנית הגנה שאינה זמנית;

(2) הוא סבור כי יש צורך בכך לשם מתן הגנה דחופה לעד הנמצא בסכנה מיידית לחייו או לשלומו, או מאחר שקיים סיכון לפגיעה ממשית בחקירה אם לא תינתן ההגנה באופן דחוף;

(3) נמסר לעד כי מדובר בתכנית הגנה זמנית וכי רק לאחר שימולאו כל התנאים הנדרשים לפי הוראות פרק זה, תיבחן האפשרות לכלול אותו בתכנית הגנה שאינה זמנית.

(ב) מילוי התנאים הנדרשים לפי הוראות פרק זה, שטרם מולאו כאמור בסעיף קטן (א), ייעשה בהקדם האפשרי.

(ג) בסעיף זה, "עד" או "עד מאוים" – לרבות בן משפחה של עד מאוים.

הוראות מיוחדות לעניין קטין או פסול דין 21. (א) לא ייכלל בתכנית הגנה קטין, פסול דין, או אדם שמונה לו אפוטרופוס, אלא אם כן ניתנה לכך הסכמה בכתב של שני הוריו של הקטין, או אם מונה לו אפוטרופוס – אפוטרופסו, ולעניין פסול דין או מי שמונה לו אפוטרופוס – אפוטרופסו.

(ב) (1) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי המנהל או מי מטעמו, באישור היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוא הסמיכו לעניין זה, לבקש את אישורו של בית משפט לענייני משפחה לכלול בתכנית הגנה קטין, פסול דין, או אדם שמונה לו אפוטרופוס, אם סבר המנהל כי בשל חשש לפגיעה בשלום הגופני או הנפשי אין לבקש את הסכמת שני הוריו או אפוטרופסו לפי העניין, כאמור בסעיף קטן (א).

(2) אישר בית המשפט לענייני משפחה את הבקשה כאמור בפסקה (1), רשאי הוא ליתן כל הוראה בדבר האפוטרופוסות הנדרשת לצורך ביצוע תכנית ההגנה ושמירת טובתו של הקטין, פסול הדין או האדם שמונה לו אפוטרופוס, בהתאם להוראות חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופוסות, התשכ"ב-1962¹², לרבות בעניין הרשות להחזיק בקטין ולקבוע את מקום מגוריו.

ד ב ר י ה ס ב ר

ההגנה מתבקש לקבוע באופן מפורש, ובשונה מההוראה הכללית הקיימת בסעיף 18 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופוסות, התשכ"ב-1962, כי נדרשת הסכמת שני ההורים דווקא.

עוד מוצע לקבוע כי אם עקב חשש לפגיעה בשלום הגופני או הנפשי של הקטין, פסול הדין או האדם שמונה לו אפוטרופוס, אין לבקש את הסכמת שני הוריו או אפוטרופסו, יהיה ניתן, במקום ההסכמה האמורה, לבקש באישור היועץ המשפטי לממשלה, את אישור בית המשפט לענייני משפחה לעניין זה. במקביל, מוצע להסמיך את בית המשפט לענייני משפחה ליתן כל הוראה בהתאם לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופוסות, התשכ"ב-1962, הנדרשת לצורך ביצוע תכנית ההגנה, לרבות לעניין האפוטרופוסות על הקטין, ההחזקה בקטין וקביעת מקום מגוריו.

סעיף 20 מוצע לקבוע כי במקרים חריגים שבהם קיים צורך למתן הגנה דחופה לעד מאחר שהוא נמצא בסכנה מיידית לחייו או לשלומו או מאחר שקיים סיכון לפגיעה ממשית בחקירה, ניתן יהיה לכלול עד או בן משפחתו, בתכנית הגנה זמנית, וזאת אף אם טרם מולאו כל התנאים או הומצאו כל המסמכים הנדרשים בהתאם לחוק המוצע, ובלבד שנמצא כי קיימת אפשרות סבירה שהעד יוכל להיכלל בתכנית הגנה שאינה זמנית ושיובהר לעד כי מדובר בתכנית הגנה זמנית. כמו כן, מילוי התנאים הנדרשים שטרם מולאו כאמור, ייעשה בהקדם האפשרי.

סעיף 21 מוצע לקבוע כי אם העד או בן משפחתו המועמד להצטרף לתכנית הגנה הוא קטין, פסול דין או אדם שמונה לו אפוטרופוס, נדרש כי שני הוריו או האפוטרופוס ייתנו לכך את הסכמתם בכתב. לאור ההשלכות העשויות לנבוע מצירוף קטין לתכנית

¹² ס"ח, התשכ"ב, עמ' 120.

22. נכסים וכספים שמקבל עד מוגן במסגרת תכנית הגנה לפי סעיף 18, אין מעקלים אותם בידי צד שלישי וצו עיקול על כלל נכסי החייב לפי חוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967¹³, אינו תופס בהם, והכל בהתייחס לחבויות של העד המוגן שקדמו להכללתו בתכנית ההגנה.

23. (א) קבע המנהל כי במסגרת תכנית הגנה נדרש שינוי זהותו של עד מוגן, רשאי בית משפט מחוזי, לבקשת המנהל או מי מטעמו, לצוות על כל רשות או גוף להנפיק כל מסמך או לבצע כל רישום או פעולה בתחום סמכויותיו או פעילותו, לצורך רישום, ביסוס ותיעוד זהותו החדשה של העד המוגן (בחוק זה – הזהות החדשה), אם שוכנע כי יש בכך צורך לשם הגנה על העד המוגן; בסעיף זה, "מסמך" – לרבות "תעודה ציבורית" כהגדרתה בסעיף 29 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971¹⁴ (להלן – פקודת הראיות), ולרבות "חומר מחשב" ו"פלט" כהגדרתם בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995¹⁵.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), לא יינתן צו המורה על הנפקת מסמך או על ביצוע רישום או פעולה המעידים על קיומם של כישורים, כשרות משפטיות, מצב אישי כמשמעותו בחוק מרשם האוכלוסין, דת, מצב בריאות, השכלה, הסמכה או רישיון של עד מוגן, אשר אינם משקפים את אלה בפועל, וכן לא יינתן צו המורה על הנפקת מסמכים המקנים לעד מוגן זכויות או הטבות שהוא לא זכאי להן על פי דין.

(ג) שינוי זהותו של עד מוגן לפי סעיף זה, הן לעניין שינוי הזהות המקורית והן לעניין שינוי או ביטול הזהות החדשה, אין בו כשלעצמו כדי לשנות את זכויותיו, חובותיו ומעמדו של העד, ובכלל זה מצבו האישי של העד, ואין בו כדי לפגוע בזכויותיו של נושה של העד או בזכויות משפטיות אחרות של אדם כלפי העד.

(ד) שונתה זהותו של עד מוגן לפי סעיף זה, וכל עוד לא בוטלה לפי סעיף קטן (ו) –

(1) רשאי העד להזדהות בזהותו החדשה ולהצהיר לכל דבר ועניין, כי הזהות החדשה היא זהותו היחידה;

ד ב ר י ה ס ב ר

זכויותיו של נושה בשל חבויות שייווצרו לאחר הכללת העד בתכנית ההגנה.

23. בסעיף זה מוצעים הסדרים הנוגעים למנגנון שינוי זהותו של עד מוגן, כאשר הדבר נמצא הכרחי לצורך הגנתו האפקטיבית. הצורך בקביעת ההסדרים המתאימים באופן המוצע בסעיף, נובע מהחשיבות שבהסדרת תהליך שינוי הזהות באופן יסודי ויעיל, אשר מצד אחד יאפשר את הסתרתו של העד מפני המאיימים עליו, ומצד שני, יבטיח כי קיימים מנגנונים מתאימים לביצוע השינוי באופן מבוקר, לרבות חשיפת זהותו של העד במקרים שבהם הדבר נדרש.

לשם כך, מוצע לקבוע כי משנדרש שינוי זהותו של עד מוגן, רשאי בית המשפט המחוזי לצוות על גופים ורשויות רלוונטיים לבצע פעולות או להנפיק מסמכים ואישורים הנדרשים לצורך רישום, תיעוד וביסוס זהותו החדשה של העד. עם זאת, מוצע לקבוע כי לא יהיה ניתן במסגרת זו להנפיק לעד מסמכים המעידים על כישורים, כשרות משפטיות (הן לעניין פסול דין והן לעניין קטין), נישואין או

סעיף 22 מוצע לקבוע כי נכסים וכספים שקיבל עד מוגן במסגרת תכנית ההגנה, לא יהיו ניתנים לעיקול בהתאם לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967 (לפי סעיף 50 לחוק). ביחס לחבויות של העד המוגן שקדמו להכללתו בתכנית ההגנה, הנחת המוצא היא שאם לא תתאפשר התאמת תכנית הגנה בעבור העד, לרבות על ידי הבטחת ההסדרים הכלכליים הנדרשים במסגרת זו, ממילא לא יגיעו כספים אלה לרשותו של העד או הנושה.

ההסדר המוצע נועד להבטיח כי יהיה ניתן לממש את תכנית ההגנה באופן שיבטיח את החזקתו הבטוחה של העד ואת מחיתו הסבירה. הטלת עיקול על הכספים שמקבל עד במסגרת תכנית ההגנה, בשל חוב קודם, תסכל את ביצוע תכנית ההגנה ותמנע כל אפשרות לשיקום ממשי של העד ולבניית מסגרת המתאימה לצרכיו במהלך תקופת תכנית ההגנה, בפרט כאשר הוא נאלץ להיות מורחק ממקום עבודתו או ממקורות הכנסתו. עוד יצוין כי ההסדר המוצע אינו פוגע בזכויותיו של נושה כלפי נכסים שהיו בידי העד לפני הצטרפותו לתכנית ההגנה, ואינו פוגע

¹³ ס"ח התשכ"ז, עמ' 116.

¹⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.

¹⁵ ס"ח התשנ"ה, עמ' 366.

(2) לא יעשה העד שימוש בזהותו הקודמת או במסמך המעיד עליה, ולא ימסור פרטים אודותיה, אלא לצורך מתן עדות בהליך שבקשר אליו נכלל בתכנית ההגנה או על פי אישור מראש ובכתב, בהתאם לסעיף קטן (ה).

(ה) המנהל או עובד הרשות שהוא הסמיכו לכך, באישור קצין המשטרה והפרקליט הממונה, רשאי לאשר את גילויים של פרטי זהותו החדשה של העד המוגן או מקום מגוריו החדש, או פרטים הנוגעים לזהותו הקודמת או מקום מגוריו הקודם של העד המוגן, תוך קביעת תנאים לכך, אם מצא כי הצורך לגלות מידע זה חיוני לניהול הליכי חקירה או משפט בעבירות פליליות, או להגנת שלומם או חייהם של אנשים, וכי האינטרס הציבורי שבגילוי המידע גובר על הסיכון שבגילוי; אישר המנהל או עובד הרשות שהוא הסמיכו לכך, גילוי מידע כאמור, יקבע, ככל שהדבר ניתן, הסדרים מתאימים להבטחת ביטחונם של העד המוגן לאחר גילוי המידע.

(ו) (1) שונתה תכנית ההגנה של עד מוגן לפי סעיף 18(ב), או שהסתיימה לפי סעיף 27, רשאי בית משפט מחוזי, לבקשת העד או לבקשת המנהל או מי מטעמו, לצוות על שינוי או ביטול זהותו החדשה של העד ולתת כל הוראה הנחוצה בקשר לכך, ובכלל זה הוראות כאמור בסעיף קטן (א), בשינויים המחויבים; ציווה בית משפט כאמור, לא יעשה העד שימוש בזהות חדשה שבוטלה או שונתה או במסמך המעיד עליה, אלא בהתאם להוראות בית המשפט, וכן לא ימסור העד פרטים אודות זהות חדשה שבוטלה או שונתה, אלא על פי אישור מראש ובכתב של המנהל או עובד הרשות שהוא הסמיכו לכך.

(2) דיון בבקשה לפי סעיף קטן זה יתקיים במעמד העד והמנהל או מי מטעמו.

(ז) השר, בהסכמת השר הנוגע בדבר, רשאי לקבוע הוראות לעניין דרכי ביצוע צווי בית משפט לפי סעיף זה, לרבות קביעת בעל התפקיד שיהיה אחראי לביצוע הצווים, ככל שהדבר נדרש, וקביעת הוראות לעניין רישום העד המוגן במרשם האוכלוסין על פי חוק מרשם האוכלוסין ולעניין מתן דרכון או תעודת מעבר על פי חוק הדרכונים, התשי"ב-1952¹⁶, וכן לעניין כל פעולה נדרשת אחרת.

ד ב ר י ה ס ב ר

לצורך ניהול הליכי חקירה או משפט בעבירות פליליות, או לצורך הגנת שלומם של אחרים, ובלבד שנמצא כי האינטרס הציבורי שבגילוי המידע גובר על הסיכון שבגילוי ובכפוף לקביעת ההסדרים המתאימים להמשך הגנתו של העד גם לאחר הגילוי כאמור, ככל שהדבר ניתן.

כמו כן, מוצע לכלול בסעיף הסדרים הנוגעים לשינוי זהותו החדשה של העד או ביטולה, עם שינוי או סיום תכנית ההגנה, על פי החלטת בית המשפט לבקשת העד או לבקשת מנהל הרשות.

עוד מוצע לקבוע כי השר, בהסכמת השרים הנוגעים בדבר, רשאי לקבוע הוראות מתאימות לצורך יישום צווי בית המשפט האמורים בסעיף המוצע ולצורך ביצוע כל פעולות הרישום הנדרשות, וזאת לשם הסדרת מנגנון שינוי זהות באופן יעיל, בלי לפגוע בסודיות התהליך.

גירושין, דת, מצב בריאותי, השכלה, הסמכה או רישיון, אשר אינם משקפים את אלה בפועל, וזאת, במטרה למנוע שימוש לרעה בהחלפת הזהות. כך גם לא יונפקו מסמכים המקנים לעד המוגן זכויות או הטבות שהוא לא זכאי להן על פי דין.

בהתאם לחוק המוצע, זהותו המקורית של העד אינה מתבטלת ואין בשינוי הזהות, כשלעצמו, כדי לשנות זכויות, חובות או מעמד של העד. יחד עם זאת, על פי המוצע, זהותו החדשה של העד תשמש אותו, לכל דבר ועניין, כזהותו היחידה, וחל עליו איסור לעשות שימוש בזהותו המקורית או למסור כל מידע הנוגע לה. נושא גילוי זהותו הקודמת או החדשה של העד, במקרים המחייבים זאת, הוסדר בסעיף קטן (ה) המוצע, המכיל הסדרים הנוגעים לגילוי זהות העד או מקום מגוריו, במקרים שהדבר נדרש

¹⁶ ס"ח התשי"ב, עמ' 260.

24. (א) (1) הוחלט על שינוי זהותו של עד מוגן לפי סעיף 18, ימנה העד המוגן מיופה כוח מטעמו, שזהותו תאושר בידי המנהל בהתייעצות עם קצין המשטרה (בסעיף זה – מיופה הכוח); מיופה הכוח יהיה מוסמך לבצע ככל שהדבר נדרש, כל פעולה בשם העד, לרבות ניהול נכסי העד וביצוע פעולות בהם, ובכלל זה העברת בעלות בנכסים, אם העד המוגן אינו יכול לבצע פעולות כאמור בשל תכנית ההגנה.

(2) מיופה הכוח יבקש את אישורו של העד לביצוע פעולות בשמו, ככל שהדבר ניתן ונחוץ בנסיבות העניין ובהתאם לתכנית ההגנה של העד.

(ב) (1) לא מינה העד המוגן מיופה כוח, או שביטל את מינויו של מיופה הכוח וטרם מינה אחר במקומו, יפנה המנהל או מי מטעמו לבית משפט מחוזי בבקשה לקבל צו אשר ייפה את כוחו של עובד הרשות או של אדם אחר, לבצע פעולות בשם העד ולחתום בשמו על כל מסמך, בתנאים שייקבעו בצו, וזאת ככל שהדבר נדרש לצורך ניהול הליך משפטי שהעד צד לו, לצורך מימוש זכויותיו של העד בנכס או לצורך מילוי חובותיו של העד כלפי צד ג', ובלבד שהעד המוגן אינו יכול לבצע את הפעולות כאמור בשל תכנית ההגנה.

(2) המדינה לא תישא באחריות כלפי העד המוגן בשל פעולה שבוצעה באופן סביר בהתאם לסעיף קטן זה.

(ג) העד יישא בהוצאות ניהול נכסיו וביצוע הפעולות האחרות בשמו, כאמור בסעיף זה.

25. בתקופת תכנית הגנה –

(1) ימסור קצין המשטרה למנהל עדכון בכל פרט ומידע הנוגעים לעד המוגן, לחשוד בביצוע העבירה שבקשר אליה נכלל העד בתכנית ההגנה, ולכל אדם שממנו נשקפת סכנה לעד המוגן, וזאת במועדים ובדרך שייקבעו בנוהלי שיתוף הפעולה;

(2) ימסור פרקליט המחוז הנוגע בדבר למנהל עדכון לגבי התקדמות ההליך הפלילי שבמסגרתו נדרשת העדות, וזאת במועדים ובדרך שייקבעו בהנחיית פרקליט המדינה בתיאום עם המנהל;

(3) ימסור המנהל לקצין המשטרה או לפרקליט המחוז הנוגע בדבר, לפי העניין, עדכון בכל עניין אשר עשוי להשפיע על ניהול החקירה או ההליך הפלילי שבקשר אליו נכלל העד בתכנית ההגנה, הכל כפי שייקבע בנוהלי שיתוף הפעולה.

ד ב ר י ה ס ב ר

כלפי העד בשל פעולה שבוצעה כאמור, באופן סביר. כמו כן, מוצע לקבוע כי העד יישא בהוצאות ניהול נכסיו וביצוע הפעולות האחרות בשמו, כאמור בסעיף זה.

סעיף 25 מוצע לקבוע כי בתקופת תכנית ההגנה, ימסור קצין המשטרה ופרקליט המחוז הנוגע בדבר, עדכונים למנהל הרשות בכל מידע שהוא רלוונטי לעניין ביצוע תכנית ההגנה של העד, לרבות מידע הנוגע לעד או לגורמים המאיימים עליו, וכן מידע אודות התקדמות ההליך המשפטי שבו מעורב העד המוגן, וזאת בהתאם לנוהלי שיתוף הפעולה בין הרשות ובין המשטרה, לעניין קצין המשטרה, ובהתאם להנחיות פרקליט המדינה, לעניין פרקליט המחוז. חובת העדכון בסעיף זה נועדה להבטיח את ניהולה היעיל של תכנית ההגנה, ולאפשר הכנסת שינויים והתאמות בתכנית, בהתאם לנסיבות המשתנות במהלך תקופת התכנית.

סעיף 24 כאמור בסעיף 23(ג) המוצע, מבחינה משפטית גם לאחר שינוי זהותו של עד, זהותו הקודמת אינה מתבטלת, אף שאסור לעד לעשות בה שימוש בלא היתר, וזכויותיו או חובותיו של העד אינן נפגעות רק בשל הצטרפות העד לתכנית ההגנה. לפיכך, כדי לאפשר לעד שזהותו שונתה להמשיך ולנהל את נכסיו או לבצע פעולות שונות הנדרשות בשל זהותו המקורית, מוצע לקבוע כי עם הצטרפותו לתכנית ההגנה יהיה על העד למנות מיופה כוח מטעמו אשר יהיה מוסמך לעשות כל פעולה בנכסיו או כל פעולה אחרת הדרושה בשמו.

עוד מוצע לקבוע כי אם לא מינה העד מיופה כוח או ביטל את מינויו וטרם מינה אחר במקומו, יפנה מנהל הרשות לבית המשפט לקבלת צו שייפה את כוחו של עובד הרשות או אדם אחר לביצוע הפעולות הנדרשות בשם העד בנסיבות המנויות בסעיף, והמדינה לא תישא באחריות

26. בתקופת תכנית ההגנה יערוך המנהל או עובד הרשות שהוא קבע לעניין זה, בשיתוף קצין המשטרה, הערכת סכנה מעורכנת בקשר לעד המוגן, במועדים ובדרך שייקבעו בנוהלי שיתוף הפעולה.

27. (א) תכנית הגנה תסתיים באחת מאלה:

- (1) במועד או בנסיבות שנקבעו בתכנית ההגנה;
- (2) המנהל, בהתייעצות עם קצין המשטרה ועם הפרקליט הממונה, החליט להפסיק את תכנית ההגנה בשל אחד מאלה:

(א) הוא מצא שהעד המוגן סיפק מידע שגוי לגבי עניין מהותי שעל בסיסו הוחלט על הכללתו בתכנית ההגנה או על פרטי התכנית;

(ב) העד הפר התחייבות שלו על פי כתב ההתחייבות;

(ג) העד עשה פעולה שבשלה סבר המנהל שלא ניתן עוד להגן על העד ביעילות, או שאין הוא ראוי עוד להשתתף בתכנית הגנה;

(3) המנהל, בהתייעצות עם קצין המשטרה ועם הפרקליט הממונה, החליט כי בהתאם להערכת הסכנה הנשקפת לעד, אין עוד צורך בהכללתו בתכנית הגנה; לצורך החלטתו האמורה ישקול המנהל, בין השאר, גם את פרק הזמן שבו נכלל העד בתכנית הגנה וכן, ככל שהדבר נדרש, ההגנה שיוכל העד לקבל מן המשטרה;

(4) העד המוגן הודיע לרשות בכתב כי ברצונו להפסיק את תכנית ההגנה; ואולם לא תופסק התכנית כאמור אלא לאחר שניתנה לעד המוגן הזדמנות סבירה לחזור בו מהודעתו.

(ב) בכל מקרה של הפסקת תכנית הגנה של עד מוגן, ישקול המנהל את הצורך בהמשך תכנית הגנה של בן משפחה של אותו עד, הכלול בתכנית הגנה.

(ג) לא תופסק תכנית הגנה בשל הטעמים המנויים בסעיף קטן (א)(2) ו-(3), אלא אם כן ניתנה לעד המוגן הזדמנות סבירה לטעון את טענותיו לפני המנהל, ובמקרה של הפסקה עקב הפרת התחייבות של העד – בלי שניתנה לו הזדמנות לתקן את ההפרה, ככל שהדבר ניתן.

ד ב ר י ה ס ב ר

הוא אינו ראוי עוד להשתתף בתכנית ההגנה, עלולים להביא לסיום התכנית. כמו כן, אם הודיע העד בכתב על רצונו להפסיק את תכנית ההגנה, חלה חובה להפסיק את תכנית ההגנה, וזאת בכפוף למתן אפשרות סבירה לעד המוגן לחזור בו מהודעתו.

את ההחלטה על הפסקת התכנית יש למסור לעד בכתב, אלא אם כן מיקומו של העד אינו ידוע ולא ניתן לאתרו במאמץ סביר. ההחלטה על הפסקת התכנית תיכנס לתוקפה במועד שייקבע בה, אך לא לפני שחלפו 10 ימים מיום מסירתה, אלא אם כן נקבע כי בנסיבות העניין יש לקבוע מועד מוקדם יותר.

אם הופסקה תכנית ההגנה של עד מוגן, ישקול המנהל את הצורך בהמשך תכנית ההגנה של בן משפחתו של העד המוגן. במסגרת זאת, ניתן לבחון, בין השאר, את הסיבות שהביאו להפסקת תכנית ההגנה של העד ואת הסכנה הנשקפת לשאר בני המשפחה שנכללו בתכנית הגנה.

בנוסף, מוצע לקבוע כי בתקופת תכנית ההגנה ימסור מנהל הרשות לקצין המשטרה או לפרקליט המחוז, לפי העניין, ערכון בכל עניין הנמצא בידיעתו, אשר עשוי להשפיע על ניהול החקירה או ההליך הפלילי שבו מעורב העד המוגן.

סעיף 26 מוצע לקבוע כי במהלך תקופת תכנית ההגנה, תיערך על ידי הרשות, בשיתוף קצין המשטרה, הערכת סכנה תקופתית בקשר לעד המוגן, וזאת כדי להבטיח את הרלוונטיות של פרטי תכנית ההגנה לפי הנסיבות המשתנות מזמן לזמן.

סעיף 27 תכנית הגנה תסתיים במועד או בנסיבות שנקבעו בה, או לפי החלטת מנהל הרשות, בהתייעצות עם הגורמים המנויים בסעיף, בנסיבות שבהן אין עוד צורך בתכנית ההגנה, או שלא ניתן עוד ליישמה באופן יעיל, הכל בכפוף למתן זכות טיעון לעד המוגן. כך, למשל, הפרת התחייבויות העד על פי כתב ההתחייבות, או ביצוע פעולה אחרת בידי העד שפוגעת ביכולת להגן עליו או שבשלה

- (ד) (1) החלטה על הפסקת תכנית הגנה תימסר לעד באופן אישי בכתב, כשהיא חתומה בידי המנהל, ויפורט בה משמעויות הפסקת התכנית; העתק ההחלטה יימסר לפרקליט הממונה ולקצין המשטרה.
- (2) ההחלטה לפי פסקה (1) תיכנס לתוקפה במועד שנקבע בה, אך לא לפני שחלפו 10 ימים מיום מסירתה, אלא אם כן החליט המנהל, בנסיבות העניין ובהתאם לנוהלי שיתוף הפעולה, כי פרק הזמן האמור הוא בלתי סביר וכי יש לקבוע מועד מוקדם יותר; היה מיקומו של העד בלתי ידוע, תיכנס ההחלטה לתוקפה במועד האמור אף אם לא נמסרה ההחלטה לעד, ובלבד שנעשו ניסיונות סבירים לפני המועד האמור, לאתר אותו ולמסור לו את ההחלטה.

פרק ד': סודיות ומאגר מידע

28. הוראות סעיף 102(א) ו-102(ב) עד (5) לחוק המשטרה (דין משמעת, בירור קבילות שוטרים והוראות שונות), התשס"ו-2006¹⁷, יחולו לעניין תחקיר שנערך בידי הרשות, בשינויים המחויבים ובשינויים אלה:
- (1) בסעיף 102 לחוק האמור –
- (א) בסעיף קטן (א), במקום ההגדרה "תחקיר" יקראו:
- "תחקיר" – בירור שנערך ברשות בהתאם לנוהלי הרשות, בנוגע לפעילות מבצעית של הרשות, או בקשר אליה;
- (ב) בסעיף קטן (ב) –
- (1) בפסקה (4)(ב), במקום "במפקח הכללי" יקראו "במנהל";
- (2) בפסקה (5)(א), במקום "אם קיים חשש כי העברתו תפגע בביטחון המדינה" יקראו "אם קיים חשש כי העברתו תפגע בשלומם של אדם או בתכנית הגנה";
- (2) הסמכויות הנתונות למפקח הכללי בסעיף 102(ב)(5)(א) לחוק האמור, יהיו נתונות למנהל.
29. (א) העניינים המפורטים להלן הם חסויים, וגילויים או פרסומם אסור:
- (1) התורה המקצועית, נהלים מבצעיים שנכתבו על פיה, נהלים אחרים הנוגעים לפעילות הרשות שהמנהל קבע כי גילויים עלול לפגוע בפעילות הרשות או לסכן עד מוגן, וכן כללים והוראות שנקבעו לפי סעיפים 14 ו-23(ז);

ד ב ר י ה ס ב ר

החומר ליועץ המשפטי לממשלה, כדי לאפשר את בחינתו לצורך קבלת החלטה על פתיחה בבדיקה או בחקירה, לאור הממצאים שעלו בתחקיר. עם זאת, חומר התחקיר לא יועבר לגוף החוקר, למעט תיאור נסיבות האירוע והסיבות שבשלהן עלה חשד לביצוע עבירה. עוד כלולים בסעיף הסדרים לעניין העברת חומר התחקיר לגוף ציבורי שהמידע דרוש לו לצורך מילוי תפקידו, אלא אם כן קיים חשש כי העברת החומר תפגע בשלומם של אדם או בתכנית הגנה.

סעיף 29 בשל רגישותו המיוחדת של נושא ההגנה על עדים בידי הרשות, אל מול האינטרס הברור של גורמים עבריינים להשיג מידע רב ככל הניתן בעניין, מתחייבת שמירה קפדנית על סודיות נוהלי העבודה של

סעיף 28 במסגרת ההסדרים הנחוצים להבטחת הגנת הסודיות בכל הנוגע לפעילות הרשות, לזהות עובדיה ולפרטי העדים המוגנים על ידה, ובמטרה להבטיח מנגנון יעיל לעריכת תחקירים פנימיים הנחוצים לצורך פעילותה המבצעית של הרשות, מוצע לקבוע כי יחולו, לגבי תחקירים מבצעיים הנערכים על ידי הרשות, הוראות סעיף 102 לחוק המשטרה (דין משמעת, בירור קבילות שוטרים, והוראות שונות), התשס"ו-2006.

בסעיף האמור מעוגנים הסדרים שעניינם חשאיות חומר התחקיר, לרבות איסור הגשתו כראיה במשפט, וכן איסור מסירתו לעיון כל אדם או לגוף חוקר, למעט החריגים שנקבעו בסעיף. כמו כן מוסדר בסעיף מנגנון להעברת

¹⁷ ס"ח התשס"ו, עמ' 130.

(2) זהות עובדי הרשות למעט המנהל, וזהות הפועלים מטעם הרשות, כפי שייקבע בנוהלי הרשות;

(3) מידע הנוגע לפרטי זהותו של עד מוגן או לתכנית הגנה, ומידע ממאגר המידע;

(4) פרטים אחרים הנוגעים לרשות, שנקבעו בתקנות.

(ב) עובד הרשות או מי שפועל מטעמה, בעבר או בהווה, וכן כל אדם שנטל חלק בביצוע צו של בית משפט לפי סעיף 23 במסגרת מילוי תפקידו, לא ימסור מידע שהגיע אליו במסגרת תפקידו למי שאינו מוסמך לקבלו, אלא אם כן נדרש לכך לפי דין או קיבל היתר לכך בכתב בהתאם לחוק זה או לנוהלי הרשות.

(ג) עד מוגן לא יגלה מידע שהתבקש לשמור בסוד במסגרת תכנית הגנה ולא יעשה בו כל שימוש, אלא בהתאם להוראות חוק זה או באישור מראש ובכתב של המנהל.

(ד) מי שהגיע לידי מידע חסוי לפי חוק זה, לא יגלה אותו לאחר ולא יעשה בו כל שימוש, אלא לצורך מילוי תפקידו כדין או באישור מראש ובכתב של המנהל.

(ה) (1) המגלה או המפרסם מידע חסוי לפי חוק זה בלא היתר, דינו – מאסר שלוש שנים; הביא אדם לגילוי או לפרסום כאמור ברשלנות, דינו – מאסר שנה.

(2) היה המידע החסוי כאמור בפסקה (1), מידע אשר גילוי עולל להביא לזיהוי של עד מוגן, לגילוי מקום הימצאו או לגילוי כל מידע אחר בקשר לתכנית הגנה, דינו של המגלה או המפרסם כאמור בפסקה (1) – מאסר חמש שנים, ואם היה הגילוי ברשלנות, דינו – מאסר שנתיים.

(ו) עובד הרשות או מי שפועל מטעמה, בעבר או בהווה, וכן כל אדם שנטל חלק בביצוע צו של בית משפט לפי סעיף 23 במסגרת מילוי תפקידו, המגלה או המפרסם מידע חסוי לפי חוק זה, דינו – מאסר חמש שנים, ואם עשה כן ברשלנות, דינו – מאסר שלוש שנים.

(ז) (1) אין בסעיף זה כדי לגרוע ממכוחו של לפי סעיפים 44 ו־45 לפקודת הראיות, או ממסמכויות הצנזור לפי תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945¹⁸, או מכל סמכות אחרת למניעת פרסום, לפי כל דין.

(2) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מתחולת הוראות סימן ה' לפרק ז' בחלק ב' לחוק העונשין.

30. (א) הרשות רשאית לנהל מאגר מידע שיכלול מידע בדבר תכניות הגנה, פרטי עדים מוגנים וכל מידע נוסף הדרוש לצורך ניהול תכניות הגנה (בחוק זה – מאגר המידע); המאגר יהיה חסוי ולא יימסר ממנו מידע אלא לצורך מילוי תפקידי הרשות על פי חוק זה, ובכלל זה מסירת מידע בהתאם להוראות סעיף קטן (ג) והגשת דין וחשבון כאמור בסעיף 35(א).

מאגר מידע

ד ב ר י ה ס ב ר

כמו כן מוצע לקבוע, לצד העבירות הקיימות בחוק העונשין, סעיפי עונשין ייחודיים ומחמירים בנוגע לגילוי מידע חסוי לפי חוק זה בידי כל אדם, ובפרט בידי עובד הרשות, כאשר לגבי עבירות אלה נקבע רף ענישה חמור יותר מהעבירות הדומות להן בחוק העונשין. מדרג הענישה שנקבע בסעיף המוצע דומה להסדרים המעוגנים בסעיף 19 לחוק שירות הביטחון הכללי, לגבי גילוי מידע הנוגע לשירות.

הרשות, זהות עובדיה, וכל פרט או מידע הנוגעים לאבטחת העדים המוגנים על ידה. לפיכך, מוצע לקבוע בסעיף זה איסורים והסדרים הנוגעים לשמירת סודיות המידע המנהל בידי הרשות, לרבות סודיות התורה המקצועית והנהלים שייכתבו ברשות, סודיות זהות עובדי הרשות והפועלים מטעמה, למעט המנהל, וסודיות כל מידע הנוגע לעד מוגן, לתכנית הגנה או לרשות, וכן למידע ממאגר המידע המנהל בידי הרשות.

¹⁸ ע"ר 1945, תוס' 2, עמ' 1055.

(ב) מאגר המידע ינוהל בידי עובד הרשות שהמנהל הסמיכו לכך.

(ג) המנהל, או עובד הרשות שהוא הסמיכו לכך, רשאי, בהתאם לתנאים שייקבעו בנוהלי שיתוף הפעולה, למסור מידע ממאגר המידע, למשטרה ולרשויות התביעה, לצורך חקירת עבירה, ניהול הליך פלילי, מניעת ביצוע עבירות ועריכת של הערכת סכנה לעד.

פרק ה': הגנה על עדים בידי המשטרה ושירות בתי הסוהר

31. (א) לשם אבטחת עד מאוים שאינו עד מוגן, שהמשטרה החליטה כי יש לאבטח אותו באמצעות מאבטחים, רשאית המשטרה לקבל שירותי אבטחה גם ממי שאינו שוטר או עובד המדינה.

(ב) לא יישמש אדם מאבטח כאמור בסעיף קטן (א), אלא לאחר שאשר קצין משטרה שהוסמך לכך בידי המפקח הכללי של המשטרה (בחוק זה – הקצין המוסמך), כי התקיימו לגביו התנאים האמורים בסעיף 12(ב) עד (ד) בשינויים המחויבים, ובשינוי זה: הסמכויות, הנתונות למנהל בסעיף האמור, יהיו נתונות לקצין המוסמך.

(ג) למאבטח לפי סעיף זה, תינתן תעודת מינוי כאמור בסעיף 12(ו) שתיחתם בידי הקצין המוסמך, ויהיו לו הסמכויות החובות והזכויות כאמור בסעיף 13, והכל בשינויים המחויבים.

(ד) החובות והאיסורים החלים על עובדי הרשות או על הפועלים מטעמה, לפי סעיף 29, יחולו על מאבטח לפי סעיף זה, בשינויים המחויבים.

32. המשטרה ושירות בתי הסוהר, בהתייעצות עם הרשות, יקבעו נהלים מבצעיים לעניין הגנה על עדים מאוימים הנמצאים בטיפולם או במשמורתם, לפי הענין.

קביעת נוהלי המשטרה ושירות בתי הסוהר

פרק ו': שונות

33. סמכות הנתונה למנהל או למי מעובדי הרשות לפי חוק זה, אינה ניתנת לנטילה לפי סעיף 34 לחוק-יסוד: הממשלה.¹⁹

34. הדיון בבתי משפט בהליכים לפי חוק זה או בעניין החלטות שהתקבלו לפי חוק זה, יתקיים בדלתיים סגורות; כל חומר חסוי שנמסר בידי הרשות במסגרת הליכים כאמור, יסומן ויוחזר לרשות בתום הדיון.

דיון בדלתיים סגורות

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 32 מוצע כי המשטרה ושירות בתי הסוהר יקבעו, בהתייעצות עם הרשות, נהלים מבצעיים הנוגעים לטיפול בעדים מאוימים הנמצאים תחת אחריותם, וזאת, להבטחת גיבוי סטנדרט טיפול מקצועי, בראיה משותפת, בין הגורמים השונים המטפלים בעדים מאוימים.

סעיף 33 מוצע לקבוע כי סמכויות מנהל הרשות ועובדי הרשות לפי חוק זה, לא יהיו ניתנות לנטילה על ידי השר לפי סעיף 34 לחוק-יסוד: הממשלה, וזאת לצורך הבטחת עצמאותה המקצועית של הרשות, ושמירת אחידות השיקולים המקצועיים בהחלטות המתקבלות בכל הנוגע להכללת עד בתכנית הגנה, גיבוי תכנית ההגנה, סיום התכנית, וכיוצא באלה.

סעיף 34 מוצע כי הדיון בבתי משפט בהליכים לפי חוק זה או בעניין החלטות שהתקבלו לפי חוק זה,

סעיף 30 מוצע לקבוע כי הרשות רשאית לנהל מאגר מידע שיכלול מידע בדבר תכניות הגנה, פרטי עדים מוגנים ומידע הנוגע להם. מאגר המידע יהיה חסוי ולא יימסר ממנו מידע אלא בהתאם להוראות הסעיף.

סעיף 31 לשם ייעול מערך ההגנה על עדים בידי המשטרה, מוצע לאפשר למשטרה להיעזר, לצורך ביצוע משימות אבטחת עדים, גם במאבטחים שאינם שוטרים או עובדי המדינה, שמהם תקבל שירותים לצורך משימה זו בלבד. קבלת שירותי אבטחה כאמור, מותנית בעמידה בתנאי הכשירות וההכשרה שנקבעו בסעיף 12 המוצע, לגבי מאבטחי הרשות. מאבטחים שיועסקו על ידי המשטרה לפי סעיף זה יהיו בעלי אותן סמכויות, חובות וחזיונות כמו מאבטחי הרשות לפי סעיף 13 המוצע, ויחולו עליהם אותם חובות ואיסורים, כמו עובדי הרשות והפועלים מטעמה, לפי סעיף 29 המוצע.

¹⁹ ס"ח התשס"א, עמ' 158.

35. הגשת דין וחשבון (א) המנהל יגיש לשר, לוועדת ההיגוי וליועץ המשפטי לממשלה, מדי שנה, או במועדים תכופים יותר שנקבעו בנוהלי הרשות, ככל שנקבעו, דין וחשבון בכתב על פעילות הרשות, ויפרט בו את מספר העדים המוגנים המטופלים בידי הרשות באותה שנה, תיאור כללי של תכניות ההגנה שגובשו בעבורם, הפעולות שנקטו בנושא הגנה על עדים ועלולות תכניות ההגנה כאמור; לא יפורטו בדין וחשבון פרטים העלולים להביא לזיהויים של עדים מוגנים או העלולים לפגוע בתכנית הגנה, ובכלל זה פרטי התיקים שבהם העדים מעידים.

(ב) המפקח הכללי של המשטרה יגיש לשר, לפרקליט המדינה וליועץ המשפטי לממשלה, מדי שנה, או במועדים תכופים יותר שנקבעו בנוהלי שיתוף הפעולה, ככל שנקבעו, דין וחשבון בכתב על הפעולות שנקטו בידי המשטרה בנושא הגנה על עדים וההשלכות שהיו לפעילות הרשות והמשטרה בנושא האמור, לעניין חקירת עבירות והרשעת עבריינים, הכל כפי שייקבע בנהלים האמורים; העתק הדין וחשבון האמור יועבר למנהל.

(ג) הדיווחים לפי סעיף זה יהיו חסויים, ולא יימסר כל פרט לגביהם לגורם אחר מלבד הגורמים האמורים בסעיף זה, או מי שהם הסמיכו לעניין זה.

36. הגשת סיוע בידי רשות ציבורית בלי לגרוע מהוראות חוק זה, כל רשות ציבורית תגיש לרשות כל סיוע שיידרש לה לשם ביצוע תכנית הגנה, בענין המצוי בתחום סמכותה, הכל בהתאם להסדרים שיסכימו עליהם הרשות והרשות הציבורית הנוגעת בדבר.

37. (א) הגנה על עדים שמדינת ישראל מבקשת את הגנתם במדינה אחרת או הגנה על עדים אשר מדינה אחרת מבקשת את הגנתם בישראל, תיעשה לפי אמנה דו-צדדית או רב-צדדית שמדינת ישראל והמדינה האחרת צדדים לה, הכוללת הוראות לעניין זה, או לפי הסכם מיוחד בין שתי המדינות שהתקשר בו השר בהסכמת שר המשפטים ושר החוץ.

ד ב ר י ה ס ב ר

הכל בהתאם להסדרים שיסכימו עליהם הרשות להגנה על עדים והרשות הציבורית הנוגעת בדבר. שיתוף פעולה מעין זה יידרש בכל הנוגע לעד שזהותו או מקום מגוריו שנו, כגון לעניין שיבוץ בני משפחתו במקומות עבודה, במוסדות חינוך, ובמסגרות נוספות כיוצא באלה. חלק מן הנושאים האלה יוסדרו במסגרת צו בית משפט לפי סעיף 23 המוצע, ואולם הצורך בשיתוף פעולה לצורך פתרון בעיות שוטפות וסוגיות שיעלו מזמן לזמן, מחייב ניהול קשרי עבודה שוטפים עם גורמים מתאימים ברשויות הנוגעות בדבר.

37 סעיף במטרה לאפשר אבטחת עדים מאוימים מחוץ לישראל, כאשר נמצא כי נסיבות העניין מחייבות הרחקתו של עד מישראל לצורך הגנתו האפקטיבית, מוצע לקבוע כי הגנה על עדים שמדינת ישראל מבקשת את הגנתם במדינה אחרת, תיעשה לפי אמנה דו-צדדית או רב-צדדית שמדינת ישראל והמדינה האחרת צדדים לה, הכוללת הוראות לעניין זה. כמו כן, השר, בהסכמת שר המשפטים ושר החוץ, רשאי להתקשר בהסכם מיוחד עם מדינה אחרת בעניין הגנה על עדים מאוימים.

ההדריית העומדת בבסיסם של הסכמים ואמנות כאמור, תחייב גם את מדינת ישראל לאפשר הגנה זהה בשטחה בעבור עדים מאוימים של המדינות השותפות להסכמים או לאמנות. על הגנת עדים כאמור יחולו הוראות

יתקיים בדלתיים סגורות, להבטחת סודיות ההליך והגנה מרבית על העדים. כמו כן מוצע כי כל מסמך חסוי הנמסר במסגרת הליכים כאמור, יסומן ויוחזר לרשות בתום הדיון, כדי להבטיח שלא ייחשף לעיון גורמים לא מורשים.

35 סעיף בשל חשיבותו המערכתית של נושא ההגנה על עדים, והשלכותיו על מערכת אכיפת החוק בישראל, מוצע לקבוע מנגנוני דיווח ועדכון אודות פעילות הרשות והמשטרה בתחום ההגנה על עדים, וזאת בלי לפגוע בסודיות הנדרשת בכל הנוגע לעדים המוגנים ולתכניות ההגנה.

לפיכך מוצע לקבוע כי המנהל יגיש מדי שנה לשר, לוועדת ההיגוי וליועץ המשפטי לממשלה דין וחשבון על פעילות הרשות, בהתאם למפורט בסעיף, וכן מוצע כי מפכ"ל המשטרה יגיש לשר, לפרקליט המדינה (שהוא יושב ראש ועדת ההיגוי) וליועץ המשפטי לממשלה דין וחשבון אודות פעילות המשטרה בנושא ההגנה על עדים. העתק דין וחשבון זה יועבר גם למנהל הרשות. הדיווחים שיוגשו לפי סעיף זה יהיו חסויים.

36 סעיף מוצע לחייב כל רשות ציבורית לשתף פעולה עם הרשות ולהגיש לה סיוע בכל הנוגע לביצוע תכניות הגנה, בנושאים שהם בתחום סמכותה של הרשות.

(ב) הוראות חוק זה יחולו, בשינויים המחויבים, על הגנה על עדים שמדינה אחרת מבקשת את הגנתם בישראל, כאמור בסעיף קטן (א), בכפוף להוראות האמנה או ההסכם האמורים באותו סעיף קטן.

38. (א) השר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו. ביצוע ותקנות

(ב) השר, בהסכמת שר הפנים, שר החוץ ושר המשפטים, רשאי להתקין תקנות לעניין הגנה בישראל על עדים שמדינה אחרת מבקשת את הגנתם בישראל כאמור בסעיף 37 ולעניין הסדרת שהותם בארץ של עדים כאמור.

(ג) שר המשפטים, בהתייעצות עם השר ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי לקבוע בתקנות סדרי המצאת מסמכים והליכי הוצאה לפועל בשונה מהוראות כל דין, בקשר עם הליכים שעד מוגן או עד מאוים הוא צד להם או מעיד בהם.

פרק ז': תיקונים עקיפים

39. בחוק בית המשפט לעניני משפחה, התשנ"ה-1995²⁰, בסעיף 1, אחרי פסקה (6) יבוא:
" (7) הליך לפי סעיף 21 לחוק להגנה על עדים, התשס"ח-2008."

40. בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984²¹, בסעיף 68(ב), בסופו יבוא:
" (10) לשם הגנה על עד מוגן או על מידע חסוי בעניין עד מוגן, תכנית הגנה, הרשות להגנה על עדים, או עד מאוים, כמשמעותם בחוק להגנה על עדים, התשס"ח-2008."

41. בחוק המשטרה (דין משמעתי, בירור קבילות שוטרים והוראות שונות), התשס"ו-2006, בסעיף 102(א), בהגדרה "תחקיר", אחרי פסקה (4) יבוא:
" (5) פעילות המשטרה לשם אבטחת עד מאוים שאינו עד מוגן, כהגדרתם בחוק להגנה על עדים, התשס"ח-2008."

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 39 מוצע לתקן את חוק בית המשפט לעניני משפחה, התשנ"ה-1995, ולקבוע כי הוא מוסמך לדון גם בהליך לפי סעיף 21 לחוק המוצע.

סעיף 40 מוצע לתקן את חוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, כך שבין העילות המאפשרות קיום דיון בדלתיים סגורות, לפי סעיף 68(ב) לחוק האמור, יכלול גם מטרת הגנה על עד מוגן, עד מאוים, או על תכנית הגנה, כמפורט בסעיף המוצע.

סעיף 41 מוצע לתקן את סעיף 102 לחוק המשטרה (דין משמעתי, בירור קבילות שוטרים והוראות שונות), התשס"ו-2006, שענינו קביעת חיסיון על תחקירים משטריים בנושאים מסוימים, כך שגם תחקיר בעניין פעילות המשטרה בתחום אבטחת עד מאוים שאינו עד מוגן, יהיה חסוי במסגרת הסעיף האמור, וזאת כדי להבטיח את ביטחון העד ואת יעילותו של התחקיר הנערך בתחום רגיש זה. הסדר זה משלים את ההסדר הקבוע בסעיף 28 המוצע, לענין חיסיון תחקירים הנערכים בידי הרשות.

החוק המוצע, בשינויים המחויבים, וזאת בכפוף להוראות שייקבעו לעניין זה במסגרת האמנה או ההסכם האמורים. הוראות נוספות לעניין זה ייכללו בתקנות שיותקנו לפי סעיף 38(ב) המוצע.

סעיף 38 השר לביטחון הפנים הוא הממונה על ביצוע החוק המוצע, והוא יהיה רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו. לענין סדרי דין בהליכים אזרחיים שעד מוגן או עד מאוים הוא צד להם או מעיד בהם, מוצע לקבוע כי שר המשפטים, בהתייעצות עם השר ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, יהיה רשאי לקבוע בתקנות סדרי המצאת מסמכים והליכי הוצאה לפועל ייחודיים, וזאת כדי לאפשר מימוש זכויותיו של העד, של נושיו, או של צד ג', לפי העניין, בלי לפגוע בהגנתו של העד.

עוד מוצע כי תקנות לענין סעיף 37 המוצע, הנוגעות לקבלת עד זר להגנה בישראל, יותקנו בהסכמת שר המשפטים, שר החוץ ושר הפנים, כדי להבטיח קביעת ההסדרים המתאימים בנוגע להנפקת אישורי שהייה בישראל, אופן רישום זהותו ופרטיו של העד, וכל הכרוך בכך.

²⁰ ס"ח התשנ"ה, עמ' 393.

²¹ ס"ח התשמ"ד, עמ' 198.

- תיקון חוק הגנת הפרטיות
42. בחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981²², בסעיף 19(ג), אחרי פסקה (4) יבוא:
"5) הרשות להגנה על עדים."
- תיקון חוק חופש המידע
43. בחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998²³, בסעיף 14(א), אחרי פסקה (12) יבוא:
"13) הרשות להגנה על עדים."
- תיקון חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים
44. בחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981²⁴ –
(1) בסעיף 13 רישא, במקום "ו-(כח)" יבוא "ו-(ל)";
(2) בתוספת הראשונה, במקום פרט (ל) יבוא:
"ל) מנהל הרשות להגנה על עדים, כמשמעותו בחוק להגנה על עדים, התשס"ח-2008, או עובד בכיר באותה רשות שהוא הסמיכו לכך";
(3) בתוספת השלישית, אחרי פרט (ד) יבוא:
"ה) מנהל הרשות להגנה על עדים, כמשמעותו בחוק להגנה על עדים, התשס"ח-2008, או עובד בכיר ברשות שהוא הסמיכו לכך".

ד ב ר י ה ס ב ר

הנוגעים לשמירת סודיות המידע המנוהל בידי הרשות. בהתאמה לכך וכחוראה משלימה, מוצע לתקן את סעיף 14(א) לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998, המונה גופים שחוק חופש המידע לא יחול עליהם ועל מידע שנוצר, נאסף או מוחזק בידיהם, ולהוסיף לרשימת הגופים האמורה באותו סעיף, את הרשות להגנה על עדים.

תיקון זה מתבקש מאחר שנמצא כי אל מול הצורך בשקיפות מעשי הרשות, קיים אינטרס ציבורי חשוב אחר והוא מניעת העברת המידע הקיים ברשות, בין השא, לשם מניעת אפשרות של איסוף מודיעין בידי גורמים עבריינים ומניעת סיכון חיי אדם, וכדי לאפשר את פעילות התקינה של הרשות להגנה על עדים והגשמת המטרה שלשמה הוקמה.

סעיף 44 מוצע להוסיף את מנהל הרשות להגנה על עדים, או עובד בכיר ברשות שהוסמך לכך, לרשימת הזכאים לקבל מידע מן המרשם הפלילי לצורך מילוי תפקידיו לפי חוק זה, לרבות מידע בעניין תיקים סגורים, מידע בעניין צווים מיוחדים ומידע אודות עבירות שעברו קטינים לפי סעיף 13 לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981. המידע נדרש בעיקר לעניין עד מאוים או עד מוגן וכן כדי לאפשר את ביצועה של תכנית הגנה בצורה הטובה ביותר – יש להבטיח כי בידי הרשות מצוי מלוא המידע הנחוץ לה לצורך קבלת החלטותיה, לרבות החלטה אודות צירוף עד לתכנית הגנה וגיבוש תכנית הגנה מתאימה בעבורו, בשים לב, בין השא, למעורבותו של העד בפעילות פלילית, ולסיכויי הצלחת תכנית ההגנה בהקשר זה. מוצע כי תיקון זה יבוא במקום פרט (ל) לתוספת הראשונה לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981, שמקורו בטעות.

סעיף 42 בשל אופייה המיוחד של הרשות להגנה על עדים, העובדה שלצורך ביצוע משימותיה יהיה על עובדיה פעמים רבות לבצע פעולות העשויות להיחשב כבילוש או התחזקות אחר אדם, הרצון להבטיח את פעילותה היעילה של הרשות, לרבות הצורך בשמירה על סודיות מאגר המידע שלה, וכדי לתת לרשות כלים והגנות אשר ניתנו בין השאר למשטרה לצורך הגנה על עדים – מוצע לתקן את סעיף 19(ג) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן – חוק הגנת הפרטיות), ולהוסיף את הרשות להגנה על עדים לרשימת רשויות הביטחון הקבועה באותו סעיף. משמעות התיקון היא, בין השא, שעובד הרשות יהיה פטור מאחריות לפי החוק האמור, לפגיעה בפרטיות שנעשתה באופן סביר לשם מילוי תפקידו ברשות, כאמור בסעיף 19(ב) לחוק הגנת הפרטיות. הנימוק לכך הוא שפגיעה זו היא אינהרנטית לעבודת הרשות וכן נמצא כי ביחס לפעילות גופים מסוגה של הרשות, אין די בהוראת הפטור הכללית לגבי עשיית מעשה לפי הסמכה על פי דין, המעוגנת בסעיף 19(א) לחוק הגנת הפרטיות.

כמו כן, משמעות התיקון היא שעל מאגר המידע של הרשות יחולו הוראות חוק הגנת הפרטיות המיוחדות למאגרי מידע של רשויות ביטחון, זאת כחוראה משלימה להוראת סעיף 30 לנוגעת להקמת מאגר מידע ברשות; בנוסף, הרשות תוכל לקבל ולמסור מידע רב הדרוש לה לצורך ביצוע תפקידה כאמור בסעיף 23 לחוק הגנת הפרטיות.

סעיף 43 לאור רגישותו המיוחדת של נושא ההגנה על עדים בידי הרשות, המחייבת שמירה קפדנית על סודיות בכל הנוגע לעבודת הרשות (ר' דברי ההסבר לסעיף 29 המוצע), נקבעו בסעיף 29 המוצע איסורים והסדרים

²² ס"ח התשמ"א, עמ' 128.

²³ ס"ח התשנ"ח, עמ' 226.

²⁴ ס"ח התשמ"א, עמ' 322.

(1) בסעיף 1, בהגדרה "רשות ביטחון", אחרי "משטרת ישראל" יבוא "הרשות להגנה על עדים";

(2) בסעיף 2ג(א)(3), אחרי פסקת משנה (ד) יבוא:

"(ה) כשהמחויב בצו הוא איש הרשות להגנה על עדים – מנהל הרשות או עובד הרשות שהוא הסמיכו לכך."

46. בחוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001²⁶, בסעיף 3, בהגדרה "רשות ביטחון", אחרי "משטרת ישראל" יבוא "הרשות להגנה על עדים".

ד ב ר י ה ס ב ר

על מתן צו כאמור – יחולו גם לגבי עובדי הרשות, בשינויים המחויבים.

סעיף 46 מוצע להוסיף את הרשות להגנה על עדים לרשימת רשויות הביטחון המוגדרות בחוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001. משמעות ההוספה היא שהוראות סעיף 5 לחוק האמור, שעניינו החזקת נשק בידי איש רשות ביטחון שניתן לגביו צו מניעת הטרדה מאיימת, וכן הודעה לרשות הביטחון על מתן צו כאמור – יחולו גם לגבי עובדי הרשות.

וזה לשון פרט (ל) האמור שמוצע להחליפו:

"(ל) הרשם לפי חוק המהנדסים והאדריכלים, התשי"ח-1958, לענין רישוי מורשים להיתר לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965."

סעיף 45 מוצע להוסיף את הרשות להגנה על עדים לרשימת רשויות הביטחון המוגדרות בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991. משמעות ההוספה היא שהוראות סעיפים 22, 23 ו-12 לחוק האמור, שעניינן הוראות הנוגעות להחזקת נשק בידי איש רשות ביטחון שניתן לגביו צו הגנה, וכן הודעה לרשות הביטחון

²⁵ ס"ח התשנ"א, עמ' 138.

²⁶ ס"ח התשס"ב, עמ' 6.

